

SERİ
SERIE A

CİLT
TOME XXVI

SAYI
FASCICULE II

1976

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

ORMAN FAKÜLTESİ
DERGİSİ

REVUE DE LA FACULTÉ DES SCIENCES FORESTIÈRES
DE L'UNIVERSITÉ D'ISTANBUL

TRAKYA ORMANLARININ BÖLGESEL ORMAN YETİŞME MUHİTİ ÖZELLİKLERİNE GÖRE DOĞAL AĞAÇ VE ÇALI TÜRLERİ İLE SINIFLANDIRILMASI

Yazan

Dr. M. Doğan KANTARCI*)

1. Giriş

Türkiye ormanlarının sınıflandırılmasında günümüze kadar yapılan çalışmalar Trakya ormanlarını gerektiği oranda ele almamıştır. Genel iklim ve jeomorfolojik yapıya dayanılarak Türkiye gibi geniş bir ülkede yapılmak istenen orman mntikaları sınıflandırmasının Anadolu üzerinde yoğunlaşması olağandır. Ancak Türkiyenin çağımızdaki ihtiyaçları bizi daha ayrıntılı sınıflandırmalara zorlamaktadır. Anadolunun gerek orman yetiştirme muhiti bölgesel sınıflandırması, gerekse bölgesel orman yetiştirme muhiti özelliklerine dayanılarak orman mntikalarının daha ayrıntılı olarak sınıflandırılmasına temel olmak üzere küçük bir sahada örnek çalışmaların yapılması uygun görülmüştür. Örnek saha olarak Trakya ele alınmış ve burada orman yetiştirme muhiti bölgesel sınıflandırması orman yetiştirme bölgeleri düzeyinde gerçekleştirilmiştir.. (Irmak, A.; Kurter, A.; Kantarcı, M.D. 1973).

Orman yetiştirme muhiti bölgesel sınıflandırılmasında amaç orman toplumlarını etkileri altında bulunduran bölgesel orman yetiştirme muhitlerinin incelenmesi ve benzer özelliklere sahip sahaların bir araya toplanıp, diğerlerinden ayırılmasıdır. Bu işlem diğer bir deyimle orman toplumlarını etkisi altında tutan orman yetiştirme muhiti faktörlerinin (mevki, iklim, toprak ve canlılar) genel özellikleri ile bölgesel düzeyde sınıflandırılmasıdır.

*) İ. Ü. Orman Fakültesi Toprak İlimi ve Ekoloji Kürsüsü

Orman toplumlarının bölgesel sınıflandırılması ise, bu toplumların orman yetiştirme muhiti özelliklerinin etkisi altında nasıl bir kuruluş ve tür bileşimi gösterdiklerinin araştırılması ve benzer kuruluşlara sahip orman toplumlarının bir araya getirilip diğerlerinden ayırılmasıdır. Trakyada orman toplumlarının bahis konusu bölgesel orman yetiştirme muhiti özelliklerine göre nasıl bir durum gösterdikleri bu çalışma ile ele alınmış ve günümüzde ormanları teşkil eden doğal ağaç ve çalı türleri ile bölgesel sınıflandırmaları denenmiştir. Bu konudaki çalışmalara esaslı bir temel teşkil eden orman tarihi araştırmaları ve özellikle yapılan araştırmaları henüz yeni başlamıştır (Aytuğ, B.; Şanlı, İ. 1974).

Trakyadaki çalışmalar orman toplumlarının tür bileşimi üzerinde bölgesel düzeyde dahi iklim ve jeomorfolojik yapının yanında ana taş ve toprak özelliklerinin de önemli bir etkiye sahip olduğunu göstermiştir. Bu nedenle Trakya ormanlarının bölgesel orman yetiştirme muhiti özelliklerine dayanılarak sınıflandırılması konusunda ana taş ve toprak özelliklerinin de büyük ölçüde gözönüne alınması tabiidir.

Bu çalışma ile denenen orman toplumları sınıflandırması, genel ve coğrafik karakterde olan orman muntikaları sınıflandırmaları(*) ile ayrıntılı orman yetiştirme muhiti çalışmaları (özellikle Orman Yetiştirme Muhiti Haritacılığı) veya Bitki Sosyolojisi konularında yapılan ayrıntılı bitki toplumları sınıflandırmaları arasında bir ara basamak olarak öngörülmüştür. Bu nedenle sınıflandırmada doğal ağaç ve çalı türleri ile yetinilmiş, toprak florası ele alınmamıştır.

Orman muntikalarının sınıflandırılmasında Irmak - Kurter - Kantarcı 1973'te verilen esas çerçeve içinde kalınmıştır. Keza Trakyanın bölgesel özellikleri de adı geçen eserden özetlenmiştir.

2. Trakyanın Bölgesel Orman Yetiştirme Muhiti Özellikleri(**)

Trakya jeomorfolojik yapısı itibariyle kuzeyde Karadeniz kıyısı boyunca uzanan Yıldız (Istranca) dağlık kütlesi, güneyde Korudağ - Ganosdağı kütlesi ve bunların arasında kalan İç Trakya - Meriç alçak sahası olmak üzere üç ana bölüme ayrılabilir. İç Trakya ile güneydeki dağlık kütle arasında Şahin - Malkara tepelik arazisi bir geçiş teşkil eder (kesit 1.). Ayrıca Çatalca (İstanbul) ve Gelibolu yarımadalarını

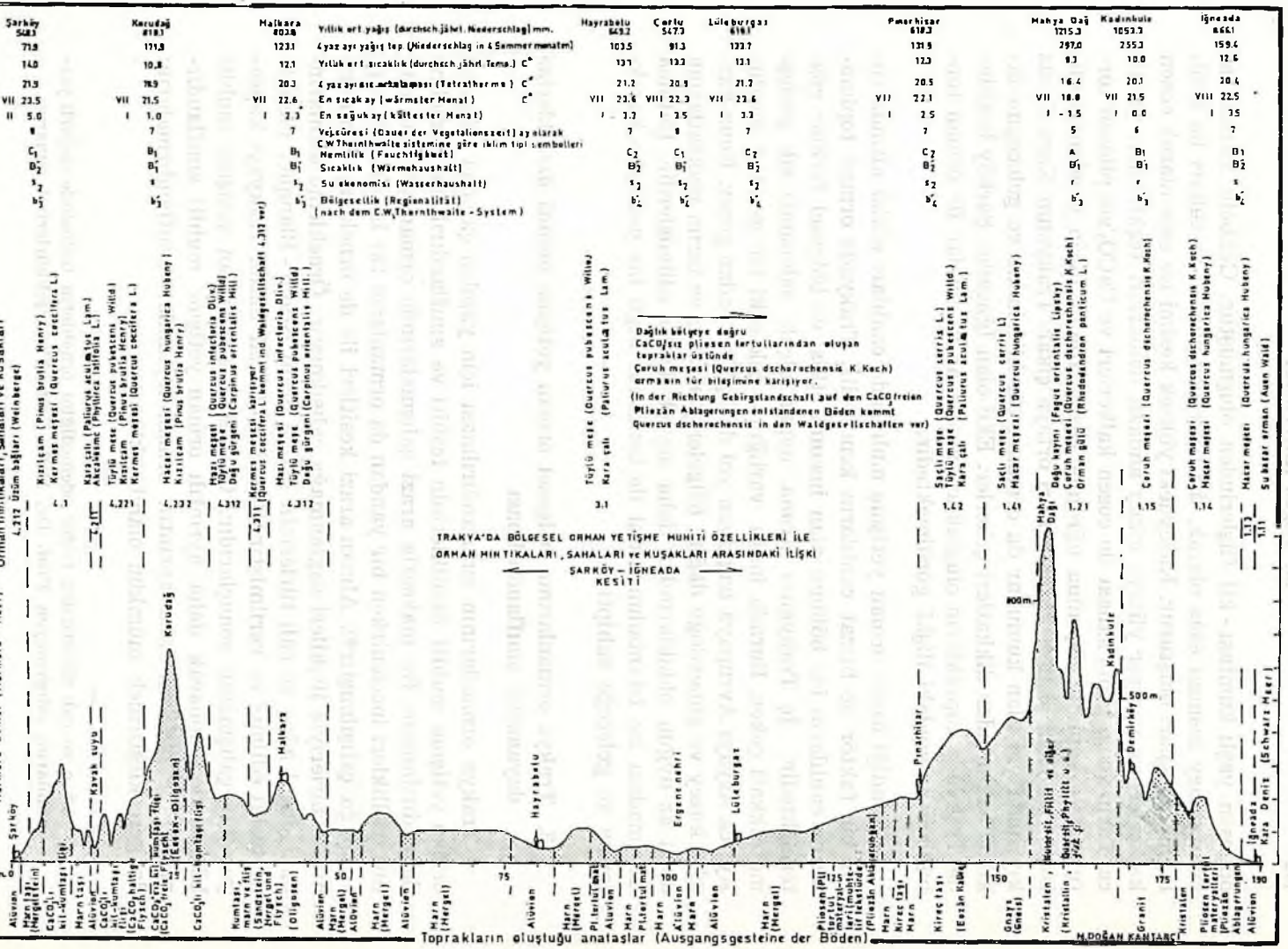
*) Mattfeld, J. 1929 ; Rubner 1934 - 35 ; H. Louis 1929 ; A. K. Yiğitoğlu 1941 ; L. Tschermak 1949 ; I. Horvat 1961 ; Y. Dönmez 1968 ; F. Saatçioğlu 1969 ; Zochary 1973 ; I. Horvat - Glavac - Ellenberg 1974.

***) Fazla bilgi için Trakyanın Orman Yetiştirme Muhiti Bölgesel Sınıflandırılması Irmak, A. ; Kurter, A. ; Kantarcı, M. D. 1973, TBTA - TOAG - 98 proje raporuna bakınız.

da yeryüzü şekli bakımından ayrı birer bölüm olarak ele almak gerekir. Kuzeydeki Yıldız dağlık kütlesi kuzey batıdan güney doğuya doğru Çatalca yarımadasına kadar alçalarak uzanır. Bu kütle iki önemli yükselti grubuna ayırılmelidir. Bunlardan biri yükseltisi 1031 m'ye kadar ulaşan Mahya Dağ kütlesi, diğeri yükseltisi 500 m'ye kadar ulaşan Kara Tepe kütlesidir. İç Trakya düz - dalgalı bir yüzeye sahiptir ve yükseltisi 50 - 100 m arasında değişir. Güney Trakyanın tepelik kesiminde yükselti 100 - 250 m arasında değişir. Güney Trakya dağlık kesimini de iki yükselti grubuna ayırmak mümkündür. Bunlardan Kuru Dağ kütlesinin yükseltisi 250 - 500m arasında, Ganos Dağı kütlesinin yükseltisi 500 - 750 m (Ganos Dağında 975 m) arasında değişir. Çatalca yarımadası, Çatalca kütlesi ile iç Trakya'dan ayrılır. Yarımada genel olarak tipik penepelen topografyasına sahiptir. Gelibolu Yarımadası ise güneyde tepelik, kuzeyde dağlık bir yüzey şekli gösterir.

Trakyanın iklimi bir yandan yukarıda genel çizgileri ile belirtilmeye çalışılmış jeomorfolojik yapıya, bir yandan da hakim rüzgârların esiş yönü etkisine bağlı olarak belirlenir. Kuzeydeki dağlık kütlede ve bu kütle'nin Karadenize bakan yamaçlarında nemli bir iklim, İç Trakya'da kuru bir iklim, Güney Trakya'da ise kuru fakat Akdeniz ikliminin etkisi altında olan bir iklim hüküm sürmektedir. Akdeniz ikliminin etkisi özellikle vadiler boyunca içerilere sokulmakta ve orman toplumlarının tür bileşimlerini etkilemektedir. Edirne, Kırklareli dolaylarında iklim daha sert kışlar ve kurak yazlarla daha karasal bir karakter gösterir. Gelibolu yarımadasında ise Akdeniz ikliminin karakteri iyice farkedilir. Çatalca yarımadasında iklim özellikleri üzerinde hakim rüzgârların esiş yönlerinin KD (Poyraz) ve GB (Lodos) etkisi de ilginçtir. Bu etki orman toplumlarının birbiri ardınca sıralanışında da görülebilmektedir (Harita).

Trakyanın jeolojik yapısı jeomorfolojik yapısını teşkil eden ana faktör olarak görülmektedir. Kuzey Trakya Dağlık Bölgesinin yüksek kesimini kristalen şistler teşkil etmektedirler. Bunlar özellikle yüksek kısımda ince tekstürlü başkalaşım kayalar ile Kütle'nin daha alçak kesimlerinde yer alan Gnayslardan ibarettir. İç Trakya'ya doğru Kütle'nin eteklerinde eosen kalkerleri ve CaCO_3 'süz pliosen tortuları yer alırlar. Kuzeyde Karadenize bakan yamaçlarda Demirköy çevresinde ve daha kuzeyde Dereköy çevresinde Granit yüzeye çıkar. İç Trakya'da ise jeolojik yapıyı 3. zamana ait CaCO_3 'süz pliosen tortuları, miosen kil - marnları, eosen kalkerleri ile geniş dere yataklarındaki alüvyonlar oluştururlar. Güney Trakya tepelik arazisini oligosen yaşlı kumtaşları ile yer yer kum taşı flişleri teşkil ederler. Kuru Dağ ve Ganos Dağ kütleleri eosen -

Sahibi 5475	Kerendiği 6173
71,8	171,8
14,0	10,8
21,9	78,9
VII 23,5	VII 21,5
II 5,0	I 1,0
8	7
C ₁	B ₁
B ₂	B ₁
B ₃	B ₁
B ₄	B ₁

Maibara 6038	Yıllık ortal yağış (durchsch.jährl. Niederschlag) mm.
1231	4 yaz aylığı yağış (Niederschlag in 6 Sommermonaten)
12,1	Yıllık ortal sıcaklık (durchsch.jährl. Temp.) C°
20,3	4 yaz aylığı sıcaklığı (Tatorthermo) C°
VII 22,6	En sıcak ay (wärmster Monat) C°
I 2,3	En soğuk ay (kältestes Monat)
7	Vejetasyonu (Dauer der Vegetationszeit) ay olarak
B ₁	C.W. Thermalwaite sisteminde göre iklim tipi Sembolleri
B ₂	Nemlilik (Feuchtigkeit)
B ₃	Sıcaklık (Wärmehaushalt)
B ₄	Su ekonomisi (Wasserhaushalt)
B ₅	Bölgesellik (Regionalität)

Hayrabolu 6432	Çeltik 5473	Lüleburgaz 6183
103,5	91,3	123,7
13,7	13,2	13,1
21,2	20,8	21,7
VII 23,6	VIII 22,3	VII 23,6
I 2,2	I 2,5	I 3,2
7	8	7
C ₂	C ₁	C ₂
B ₂	B ₁	B ₂
B ₃	B ₂	B ₃
B ₄	B ₂	B ₄
B ₅	B ₂	B ₄

Hayrabolu 6432	Çeltik 5473	Lüleburgaz 6183	Pınarhisar 6183	Mahya Dağı 1215,3	Kadınhulu 1053,7	İğneada 8661
103,5	91,3	123,7	131,8	297,0	255,3	159,4
13,7	13,2	13,1	12,3	9,3	10,0	12,4
21,2	20,8	21,7	20,5	16,4	20,3	20,4
VII 23,6	VIII 22,3	VII 23,6	VII 22,1	VII 18,0	VII 21,5	VIII 22,5
I 2,2	I 2,5	I 3,2	I 2,5	I -1,5	I 0,0	I 1,5
7	8	7	7	5	6	7
C ₂	C ₁	C ₂	C ₂	A	B ₁	B ₁
B ₂	B ₁	B ₂	B ₂	B ₁	B ₁	B ₁
B ₃	B ₂	B ₃	B ₃	B ₁	B ₁	B ₁
B ₄	B ₂	B ₄	B ₄	B ₁	B ₁	B ₁
B ₅	B ₂	B ₄	B ₄	B ₂	B ₁	B ₁

Dışlık bölgeleri deşür CaCO₃ düşer piasaları tertullerından oluşan tepelikler üstünde Çeruh meşesi (Quercus dacherehensis K. Koch) ormanın tür bileşimine katışıyor.

(In der Richtung Gebirgslandschaft auf den CaCO₃-freien Miozän Ablagerungen entstandenen Böden kommt Quercus dacherehensis in den Waldgesellschaften vor)

TRAKYA'DA BÖLGESEL ORMAN YETİŞME MUHİTİ ÖZELLİKLERİ İLE ORMAN MINTIKALARI, SAHALARI VE KUŞAKLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

SARKÖY - İGNEADA KESİTİ

Toprakların oluştuğu ana taşlar (Ausgangsgesteine der Böden)

oligosen yaşlı kumtaşı - kil flişlerinden oluşmuştur. Gelibolu Yarımadasının güney kısmını esas olarak, üstü yer yer pliosen tortulları ile örtülü, marn taşları oluşturur. Kuzeydeki yüksek kesimi ise esas olarak eosen kalkerleri ve yer yer yüzeye çıkan andazit damarları teşkil eder. Çatalca Yarımadası geniş sahası ile eosen kalkerleri ve CaCO_3 'suz pliosen tortulları ile kaplıdır. Aşınımına uğramış yüzeylerde ve derin yarılmış vadilerde paleozoik şistleri ve kalkerleri ortaya çıkar. Trakyanın Kara Deniz kıyısında yer alan kumullar da ormanın tür bileşimine ve geleceğine etkileri bakımından dikkatleri çekerler. Ekli olan İğneada - Şarköy kesitinde Trakya'da toprakların oluştuğu anataşlar ve bunlar ile orman toplumları arasındaki ilişki görülmektedir.

Bilindiği üzere orman yetişme muhitinde canlıları etkisi altında tutan bir faktör de bizzat canlıların kendisidir. Trakya'da orman toplumlarına canlıların bir bölümü olan insanın etkisi de bölgesel farklar göstermektedir. İç Trakyanın tarıma uygun alçak sahasında sık yerleşme dikkati çeker. Burada insan varlığının çok eski bir geçmişi vardır. Ayrıca Asyayı Avrupaya bağlayan yol da İç Trakya'dan geçer. Buna karşılık kuzey ve güneydoğu dağlık bölgeler yerleşme ve tarım maksatlarına daha az uygun olduklarından daha seyrek iskân edilmişlerdir. Çatalca Yarımadası ise İstanbulun etkisi ile kendisine özgü bir yerleşme karakterine ve geleceğe sahiptir.

3. Trakya ormanlarının bölgesel orman yetişme muhiti özelliklerine dayanarak sınıflandırılması

Trakya ormanlarının sınıflandırılması için yapılan çalışma bölgesel orman yetişme muhiti özelliklerinin tesbiti ve sınıflandırılması temeline dayandırılmıştır. Bu maksatla arazi çalışmalarında orman yetişme muhiti özellikleri incelenirken bir yandan da ormanların tür bileşimleri saptanmağa çalışılmıştır*). Alınan arazi kesitleri ile de örnekleme alanlarının birbirleriyle ilişkileri sağlanmağa çalışılmıştır. Örnekleme alanlarındaki doğal ağaç ve çalı türlerinin örtme oranı Braun - Blanquet metodu ile tesbit edilmiş ve verilmiştir. Burada sonuçlar bütün Trakya'yı kapsayan bir çalışmanın sonuçlarıdır. Gelecekte her orman yetişme muhiti bölgesinde yapılacak daha ayrıntılı orman yetişme muhiti sınıflandırmaları ile birlikte, daha ayrıntılı orman toplumları sınıflandırmalarını da gerçekleştirmek mümkün olabilecektir.

*) Ağaç ve çalı türlerinden teşhis edemediğim örneklerin teşhisinde değerli yardımlarını esirgemeyen Prof. Dr. Faik Yaltırık'a teşekkürlerimi sunarım.

Trakyada insan etkisi ile tahribedilen ormanlarda ağaç ve çalı türlerinin de değişmiş olduğu ve antropojen tür bileşimlerinin ortaya çıktığı düşünülebilir. Ancak orman toplumlarını teşkil eden ağaç ve ağaççık türleri kütük sürgünü verebilme kabiliyetindedirler. Özellikle yapraklı bir orman sahası olan Trakyada antropojen etkilere rağmen ormanların tür bileşimlerini koruyabildikleri de ileri sürülebilir. Kanımca Trakyadaki yapraklı ormanlar üzerindeki insan etkisi bunların tür bileşimini değiştirmekten ziyade koru ormanlarının, baltalık ormanlarına veya çalılıklara dönüşmelerine veya tamamen ortadan kalkmalarına sebep olmuştur. Ancak Kara Çam (*Pinus nigra*) ve Kızıl çam (*Pinus brutia*) türlerinin Trakyadaki bugünkü yayılışları, yayıldıkları yerlerde yetiştirme muhiti özellikleri ile bunlara eşlik eden diğer bitkiler gözönüne alınırsa, bu türlerin eskiden daha geniş sahalarda yayıldıklarını kabul etmek gerekir.

Ayırđedilen orman toplumları ve bölgeler için kullanılan adların orman yetiştirme muhiti bölgesel sınıflandırmasında kullanılmış olan isimlendirmelerle karıştırılmaması sağlanmağa çalışılmıştır. Bu nedenle yapılan sınıflandırmada A.K. Yiğitöğlu (1941), ve F. Saatçioğlu (1969) tarafından kullanılan «orman mıntıkası» deyimine sadık kalınmıştır.

Trakya 4 büyük orman mıntıkasına ayırđedilmiştir:

1. Kuzey Trakya Orman Mıntıkası
2. Çatalca Yarımadası Orman Mıntıkası
3. İç Trakya ve Meriç Orman Mıntıkası
4. Güney Trakya ve Gelibolu Yarımadası Orman Mıntıkası

1. Kuzey Trakya Orman Mıntıkası

Yıldız dağlık kütlesi (Istranca) ile Karatepe dağlık kütlesi ve tür bileşimi bakımından dağlık kütledeki ormanlara benzer yapıya sahip olan, İç Trakyanın kuzey - batı kesimindeki Çerkezköy - Çanta - Sinekli arasındaki saha Kuzey Trakya Orman Mıntıkası olarak ayırđedilmiştir. Bu orman mıntikasını kuzeyde Türk - Bulgar sınırı ve Rezve Dere, kuzey doğuda Karadeniz, doğuda Çatalca yarımadası, güneyde batıdan doğuya doğru Lalapaşa - Kırklareli - Vize - Saray - Çerkezköy - Çantaköy - Sinekliköy hattı sınırlar.

Kuzey Trakya Orman Mıntıkası yedi alt orman mıntikasına ayırđedilmiştir. Alt orman mıntıkları ve bunlar içerisinde ayırđedilen orman saha ve kuşakları aşağıda sıralanmışlardır.

1.1 Kuzeydoğu Yıldız alt orman mntıkası

Kuzeydoğu Yıldız alt orman mntıkası Yıldız kütesinin yüksek kesimi ile Karadeniz arasındaki sahayı kapsar. Kuzeyde Rezve dere, güneyde ise kristalen şist - kalker anataşlar arasındaki sınır ile çevrelenir. Bu alt orman mntıkası içinde iki orman kuşağı ve üç orman sahası ayırt edilmiştir.

1.1.1.) İğneada - Subasar orman sahası

Bu orman sahası, İğneada çevresinde Karadenize ulaşan akarsuların alüvyonları üzerinde yer almıştır. Geniş taban düzlüklerinden ibaret olan sahada anamateryal olarak kalkersiz alüvyonlar bulunur. Taban suyunun mevsimlik yükselmesi ve yaz devresinde de taban suyu ile birlikte yüksek nisbi nem miktarı bu sahada ormanın çevre sahalardan farklı bileşimde olmasına sebep olmuştur. Hakim ağaç ve çalı türleri olarak Adi Gürgen (*Carpinus betulus* L.), Hercai karaağaç (*Ulmus laevis* Pall.), Ova karaağacı (*Ulmus carpinifolia* Gleditsch), Ova akçaağacı (*Acer campestre* L.), Dağ akçaağacı (*Acer pseudoplatanus* L.), Adi dişbudak (*Fraxinus excelsior* L.), Sivri meyveli dişbudak (*Fraxinus oxycarpa* Willd.), Adi kızılağaç (*Alnus glutinosa* Gärtn.), Gümüşi ıhlamur (*Tilia tomentosa* Mönch.), Adi fındık (*Corylus avellana* L.), Akkavak (*Populus alba* L.), Titrek kavak (*Populus tremula* L.), Saplı meşe (*Quercus pedunculata* K. Koch), Aksögüt (*Salix alba* L.), Sepetçi söğüdü (*Salix viminalis* L.), Adi muşmula (*Mespilus germanica* L.), Yabani ahlat (*Pirus eleagrifolia* Pall.), Geyik dikenini (*Crateagus monogyna* Jacq.), Kızılcık (*Cornus australis* C. A. Mey.), Sarı çiçekli kızılcık (*Cornus mas.* L.), Çakal eriği (*Prunus spinosa* L.), bulunurlar. Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) ile Sağlı meşe (*Quercus cerris* L.) ve Akçaağaç yapraklı üvez (*Sorbus torminalis* L.) Subasar ormanlara seyrek olarak karışan türlerdir.

Örnek alanın yeri (ort.) : *İğneada - Kocagöl Subasar orman sahası.*

İnceleme tarihi : 16.9.1969 (N.147)

Ormanın tepe kapallığı : 9

Toprak florasının örtme derecesi : %90 (yabanlaşmış)

Ağaç ve Çalı türleri :

Örtme oranları
(Deckungsgrade)

Sivri meyveli Dişbudak (Fraxinus oxycarpa Willd.)

3

Adi Fındık (Corylus avellana L.)

3

Adi Kızılağaç (Alnus glutinosa Gaertn.)

3

<i>Ova Karaağacı (Ulmus carpinifolia Gleditsch)</i>	3
<i>Ova Akçaağacı (Acer campestre L.)</i>	2
<i>Geyik Dikeni (Crateagus monogyna Jacq.)</i>	2
Toprak florası (Bodenflora) :	
<i>Urtica dioica L.</i>	2
<i>Hedera helix L.</i>	2
<i>Smilax excelsa L.</i>	2
<i>Ruscus aculatus L.</i>	2
<i>Carex silvatica L.</i>	2
<i>Carex sp.</i>	2
<i>Rubus fruticosus L.</i>	2

1.1.2.) Soğuksutepe-Kakamborestepe Doğu kayını, Çoruh meşesi,
Macar meşesi orman sahası

Bu orman sahası kuzeyde Rezve dereден başlayıp güneyde Soğuksu tepe, Avcılar köyü hattına kadar uzanır. Genel olarak 200 - 500 m yükseltiler arasında yer alır. Hakim türler Doğu kayını (*Fagus orientalis* Lipsky.), Çoruh meşesi (*Quercus dschorochensis* K. Koch.), Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) dir. Ayrıca Saçlı meşe (*Quercus cerris* L.) ile Adi gürgen (*Carpinus betulus* L.) yer yer karışan türler olarak bulunurlar. Bu sahada hakim anataş kristalen gıstlerdir.

Örnek alan No : N. 355

Yükselti: 120 m.

Yer (Ort) : *Kuruçeşme - Sislloba (Pulaça) - Kakamborestepe - İğneada yol kavşağı orman sahasının sınırında (An der Strassenkreuzung zwischen oben genannten Orten)*

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

<i>Macar Meşesi (Q. hungarica Hubeny.)</i>	3
<i>Çoruh Meşesi (Q. dschorochensis K. Koch)</i>	2
<i>Ahlat (Pirus eleagrifolia Pall.)</i>	+
<i>Geyik Dikeni (Crateagus monogyna Jacq)</i>	1

Örnek alan No : N. 357

Yükselti : 203 m

Yer (ort) : *Sislloba (Pulaça) köyü yukarısı (beim Sislloba Dorf)*

Ağaç ve Çalı türleri

Örtme oranları

<i>Macar meşesi (Q. hungarica Hubeny)</i>	3
<i>Çoruh Meşesi (Q. dschorochensis K. Koch)</i>	3
<i>Ağaç Fundası (Erica arborea L.)</i>	+
<i>Morççekli Ormangülü (Rhododendron ponticum L.)</i>	1

Örnek alan No : N. 359	Yükselti : 212 m
Yer (Ort.) : Kakamborestepe (Kakambores Hügel)	(Höhe)
Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Doğu Kayını (<i>F. orientalis</i> Lipsky)	3
Çoruh Meşesi (<i>Q. dschorochensis</i> K.Koch)	3
Adi Muşmula (<i>Mespilus germanica</i> L.)	1
Koyunkıran (<i>Hypericum calycinum</i> L.)	4

Örnek alan No : N. 361	Yükselti : 500 m.
Yer (Ort.) : Soğuksutepe (Soğuksu Hügel)	(Höhe)
Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Doğu Kayını (<i>F. orientalis</i> Lipsky)	3
Çoruh Meşesi (<i>Q. dschorochensis</i> K. Koch)	3
Morçişekli Ormangülü (<i>Rhododendron ponticum</i> L.)	2

Bu orman sahasında bulunan 0.5 m, Pliyosen tabakası altında, kristalize kalker tabakalı anataş üzerinde tür değişikliği şu şekilde bulunmuştur.

Örnek alan No : N. 356	Yükselti : 203 m.
Yer (ort.) : Pirgoplu yol kavşağından Kakamborestepe yönünde Mağaralar mevki	(Höhe)
(Richtung Kakambrose Hügel von Pirgoplu Kreuzung)	

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Macar Meşesi (<i>Q. hungarica</i> Hubeny)	3
Saçlı Meşe (<i>Q. cerris</i> L.)	2
Çoruh Meşesi (<i>Q. dschorochensis</i> K. Koch)	2
Adi Gürgen (<i>Carpinus betulus</i> L.)	2
Sivri Meyveli Dişbudak (<i>Fraginus Oxycarpa</i> Wild)	2
Akqağaç yapraklı Üvez (<i>Sorbus torminalis</i> L)	1
Kuş Üvezi (<i>Sorbus aucuparia</i> L)	1
Kızılıcak (<i>Cornus mas</i> L.)	3

1.1.3.) Limanköy-Poliçe Macar meşesi orman kuşağı

Bu orman kuşağı kuzeyde Rezve dereleden başlayarak Karadeniz ile, batıda genel olarak 250 m'lik eş yükselti eğrisi arasından Kıyı köy (Midyeye) kuzeyine kadar ulaşır. Hemen her yerde Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) hakim tür olarak bulunur. Saçlı meşe (*Quercus cerris* L.) ve Adi gürgen (*Carpinus betulus* L.) türleri ise genellikle karı-

şan fakat yer yer de hakim olabilen türler halinde bulunurlar. Bu orman kuşağında Limanköy tarafında kumtaşı fişleri vardır. Kumtaşı fişlerinin üzerinde yer yer pliosen ince tortullar bulunur. Diğer kesimlerde ise fillitler bulunur.

Alınan örnek noktalarından tipik olan bazıları ve tespit edilen ağaç ve ağaçcık türleri bir fikir edinilmesi için aşağıda verilmiştir.

Örnek alan No : N. 352

Yükselti : 70 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Beğendik güneybatısı (köyün yakınında)
(Süd - Westlich von Beğendik)

Ağaç ve çalı türleri :

Örtme oranları

Macar meşesi (*Q. hungarica Hubeny*)

4

Sağlı Meşe (*Q. cerris L.*)

3

Doğu Gürgeni (*Carpinus orientalis Mill.*)

2

Geyik Dikeni (*Crateagus monogyna Jacq.*)

1

Örnek alan No : N.145

Yükselti : 21 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : İğneada batısında Subasar ormanı (Longos)
civarında kireçsiz Pliyosen tortulları üzerinde
(Auf den pliozänen Ablagerungen bei Auenwald
von İğneada)

Ağaç ve çalı türleri :

Örtme oranları

Macar Meşesi (*Q. hungarica Hubeny*)

5

Sağlı Meşe (*Q. cerris L.*)

+

Sivri meyveli Dişbudak (*Fraxinus oxycarpa Wild.*)

+

Geyikdikeni (*Crateagus monogyna L.*)

2

Yabanigül (*Rosa sp.*)

2

Ahlal (*Pirus eleagrifolius Pall*)

1

Kuş üvezi (*Sorbus aucuparia L.*)

1

Örnek alan No : N. 196-5

Yükselti : 100 m.
(Höhe)

Yer(Ort.) : İğneada - Demirköy arasında İğneada'dan itibaren ilk 100 m. yükseltiye sahip mevki
(Ab İğneada, Richtung Demirköy erste Ort
mit 100 m. n.n)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Macar Meşesi (*Q. hungarica Hubeny*)

4

Sağlı Meşe (*Q. cerris L.*)

3

Sivri meyveli Dişbudak (*Fraxinus oxycarpa Willd*)

2

Yabanigül (*Rosa sp.*)

3

Geyik Dikeni (*Crateagus monogyna Jacq.*)

1

Ahlal (*Pirus eleagrifolia Pall.*)

1

Örnek alan No : N. 348

Yükselti 100 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : Sivrikulubeler köyünden kuzey doğuya doğru
9.5 km. uzaklıkta (Nord - östlich von Sivri-
kulubeler Dorf).

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Macar Meşesi (*Q. hungarica* Hubeny)

4

Adi Gürgen (*Carpinus betulus* L.)

1

Saçlı Meşe (*Q. cerris* L.)

3

Sivri meyveli Dişbudak (*F. oxycarpa* Willd)

1

Kızılcık (*Cornus mas* L.)

2

1.1.4.) Karacadağ-Keltepe-Bezirgântepe-Kokmuştepe Çoruh meşesi,
Macar meşesi orman kuşağı

Bu orman kuşağı Soğuksutepe - Kakamborestepe orman sahası ve Limanköy - Poliçe orman kuşağı ile yüksek Yıldız alt orman muntıkası arasındadır. Kuzeyde Karacadağdan başlayıp güneyde (Kokmuştepe güneyinde) kalker sahasına kadar uzanır. Bu orman sahasının genel yükseltisi 200 - 400 m'ler arasındadır. Yükselti Demirköy - İğneada arasında 80 m'ye kadar da iner. Çoruh meşesi (*Quercus dschorochensis* K. Koch) ile Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) hakim türler olarak bulunurlar. Çalı türlerinden Ağaç fundası (*Erica arborea* L.) ile Çalı fundası (*Erica verticillata* Forsk.) özellikle sırt ve üst yamaçlardaki bozuk ve açık orman sahalarını kaplarlar. 400 m'den daha yüksek birkaç yerde Çoruh meşesi ormanlarına Doğu kayını da karışmaya başlar. Bu orman kuşağında gablo, diyorit, fillit ve grafitli şistler, kalkersiz ve çakıllı gevşek pliosen tortulları anataş olarak bulunurlar.

Örnek alan No : 362

Yükselti : 315 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : Yeşilceköy altında (Malankoz — Mihalangoz)
- Boztaş (Kireçova) yolunda (Zwischen Yeşil-
ce - Boztaş Dörfer)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis* K. Koch)

3

Macar Meşesi (*Q. hungarica* Hubeny)

3

Örnek alan No : 336

Yükselti : 250 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : Sivrikulübeler köyünden doğuya doğru (yol
ile) 2.6 km. (2.6 km östlich von Sivrikulübe-
ler Dorf.)

Ağaç ve çalı türleri :

Örtme oranları

Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis* K. Koch)

3

Macar Meşesi (*Q. hungarica* Hubeny)

3

Saçlı Meşe (*Q. cerris* L.)

+

Doğu Kayını (*Fagus orientalis* Lipsky)

r

Ahlat (*Pirus eleagrifolius* Pall.)

+

Akçaağaç yapraklı Üvez (*Sorbus torminalis* L.)

+

Örnek alan No : 144

Yükselti : 80 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : Demirköy - İğneada arasında Balyoz yokuşu
(Kocakoto tepe güneyinde) (Balyoz - Hang
zwischen Demirköy - İğneada)

Ağaç ve çalı türleri :

Örtme oranları

Macar Meşesi (*Q. hungarica* Hubeny)

4

Saçlı Meşe (*Q. pedunculiflora* C. Koch)

3

Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis* K. Koch)

2

(*Q. hartwissiana* Stev.)

2

Saçlı meşe (*Q. cerris* L.)

r

Sivri meyveli Dişbudak (*Fraxinus oxycarpa* Willd.)

+

Adi Muşmula (*Mespilus germanica* L.)

+

Kızılcık (*Cornus mas.* L.)

+

Geyik Dikeni (*Crateagus monogyna* Jacq.)

+

Örnek alan No : 91

Yükselti : 250 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : Kızılağaç köyünün kuzey batısında köyden
500 m. uzaklıkta

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis* K. Koch)

4

Macar Meşesi (*Q. hungarica* Hubeny)

3

Saçlı Meşe (*Q. cerris* L.)

tek fert

Çalı Fundası (*Erica verticillata* Forsk.)

2

Laden (*Cistus* sp.)

2

Böğürtlen (*Rubus* sp.)

1

1.1.5.) Demirköy Çoruh Meşesi Orman sahası

Bu orman sahası özel bir yeryüzü şekli gösteren Demirköy graniti üzerinde yer almıştır. Saha kuzeyde Turulya kuru tepe, batıda Bozuketpe altında 500 m yükselti ile, güneyde (Kocadere güneyinde) 300 m yükselti arasında yer alır. Güneydeki granit sahasının bir kısmı ormanın tür bileşimi farklı olduğundan Yüksek Yıldız alt orman mıntikasına katılmıştır. Çoruh meşesi (*Quercus dschorochensis* K. Koch) bu sahanın hakim ağaç türüdür. Vadilerde ve alt yamaçlarda Doğu kayını (*Fagus orientalis* Lipsky.) ile alçak kesimlerde Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) yer yer hakim fakat genellikle karışan türler olarak bulunurlar.

Örnek alan No : 329

Yükselti : 514 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Turulya Kuru tepe (Turulya Kuru Hügel)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis* K. Koch) 5
 (*Q. hartwissiana* Stev) 1
 Geyik Dikeni (*Crateagus monogyna* Jacq.) +
 Adi Muşmula (*Mespilus germanica* L.) 1
 Kızılçik (*Cornus mas* L.) 1

NOT : Burada Koyunkıran (*Hypericum calycium* L) örtme derecesi (3) ile dikkati çekmektedir.

Örnek alan No : 110

Yükselti : 283 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Karamanbayırı Örnek Devlet Orman İşletmesinin 1 km. güney doğusunda (1 km Süd-östlich von Karamanbayırı Forstamt)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis* K. Koch) 4
 Saçık Meşe (*Q. cerris* L.) 2
 Adi Gürgen (*Carpinus betulus* L.) 1
 Sivrimeyveli Dışbudak (*Fraxinus oxycarpa* Willd.) +
 Laden (*Cistus* sp.) 3
 Geyik Dikeni (*Crateagus monogyna* Jacq.) 1

Örnek alan No : 143

Yükselti : 310 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Demirköy - İğneada yolunda Tepebaşı mevki
ile Asker köprüsü arasında
(Zwischen Asker Brücke und Tepebaşı an
der Richtung İğneada)

Ağaç ve çalı türleri :

Örtme oranları

Macar Meşesi (<i>Q. hungarica</i> Hubeny)	3
Çoruh Meşesi (<i>Q. dschorochensis</i> K. Koch)	2
Saplmeşe (<i>Q. pedunculiflora</i> K. Koch)	2
Saçlı Meşe (<i>Q. cerris</i> L.)	2
(<i>Q. hartwissiana</i> Stev)	2
Doğu Kayını (<i>Fagus orientalis</i> Lipsky)	+
Sivrimeyveli Dişbudak (<i>Frazinus oxycarpa</i> Wild)	+

Örnek alan No : 190/10

Yükselti : 400 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Demirköy'den Kadımkule'ye çıkan yolda 400
m. yükseltiye sahip nokta (kalker taşçocağı
ile Demirköy arasında)
(Kalksteinburch in 400 m.n.n. zwischen De-
mirköy - Kadımkule)

Ağaç ve çalı türleri :

Örtme oranları

Çoruh Meşesi (<i>Q. dschorochensis</i> K. Koch)	5
Macar Meşesi (<i>Q. hungarica</i> Hubeny)	1
Alkça ağaç yapraklı Üvez (<i>Sorbus torminalis</i> L.)	3
Sivri meyvelli Dişbudak (<i>Frazinus oxycarpa</i> Willd)	+
Kuş Üvezi (<i>Sorbus aucuparia</i> L.)	r
Geyik Dikeni (<i>Crateagus monogyna</i> Jacq.)	r

Demirköy Çoruh meşesi orman sahasında insan etkisi belirgin bir şekilde görülür. Bu yerleşme merkezinin çevresine etkisi sonucunda orman tahrip olmuştur. Topraklar ve granit anataşının derin olarak ufalanan zonu kolaylıkla oyuntu aşınımına uğramıştır.

1.2. Yüksek Yıldız alt orman mntıkası

Bu alt orman mntıkası Yıldız dağlık kütesinin yüksek kesimini kapsar. Karadenize bakan yamaçlarda Sarpdere ve Mağlevit köyleri civarında 500 m yükseltile başlayan sınır güneye doğru İstihkâmtepe doğusu ile Demirköy ilçesi batısındaki Bozuk tepenin doğusundan geçip

Büyük Murtad tepeyi içine alarak Sivrikulübeler köyüne doğru uzanır. Bu civarda 250 m yükseltiye kadar inen sınır Tatardere, Yavuzdere yukarı havzalarından Pendiktepe doğusundan 300 m'ye ulaşır. Buradan güneydoğuya doğru Kazandere - Papuçdere arasından ve ileride Kazandere boyunca 250 m yükseltiyi takip ederek Sergen'e çekilen hat alt mntıkanın doğu ve güneydoğusunu çevreler. Yıldız kütleinin karadenize bakan yamaçlarında 250 - 500 m yükselti arasında değişen sınır, aynı kütleinin İç Trakya'ya bakan yamaçlarında daha yüksekte geçer. Burada kuzeyden güneydoğuya doğru Sarpdere köyü, Balyantepe, Korudere köyü, Yenice köy, Sergen yönünde sınırın 650 - 800 m yükselti arasından değiştiği tespit edilmiştir. Bu alt orman mntıkasının Karadeniz ve İç Trakya'ya bakan yamaçlarındaki sınırların farklı yükselti-lerden geçişi doğrudan doğruya iklimin etkisine bağlıdır. Hakim kuzeydoğu rüzgârı ile gelen deniz etkisi Karadenize bakan yamaçlarda daha serin ve nemli bir iklimin hüküm sürmesini sağlar. Buna karşılık İç Trakya'ya bakan yamaçlar üzerinde kuzey doğu rüzgârının nemli ve serin etkisi zayıflar. Bu nedenle yüksek Yıldız alt orman mntıkasının İç Trakya'ya bakan yamaçlar üzerindeki sınırı daha yüksekte geçer (Bak. kesit). İki orman sahası ayırt edilmiştir.

1.2.1.) Yüksek Yıldız Doğu kayını, Çoruh meşesi, Orman gülü orman sahası

Bu orman sahası Yüksek Yıldız alt orman mntıkasının kuzeydeki geniş kısmını kapsar. Sınırları batıda, kuzeyde ve doğuda alt mntıkanın sınırlarını takip eder. Güneyde sınır Yeniceköy üzerinde 800 m yükseltiye, Kamelyatepe güneyinde 700 daha sonra 600 m yükselti-leri izleyerek Büyük Murtad tepe güneyinde 500 m'ye iner. Sınır Sivri kulübeler köyü güneyinde alt mntıkanın sınırı ile tekrar birleşir. Doğu kayını (*Fagus orientalis* Lipsky), Çoruh meşesi (*Quercus dschoroc-hensis* K. Koch), Mor çiçekli orman gülü (*Rhododendron ponticum* L.) bu sahanın hakim türleridir. Bunların yanında Saçlı meşe (*Quercus cer-ris* L.), Adi gürgen (*Carpinus betulus* L.), Ağaç fundası (*Erica arborea* L.) ve Çalı fundası (*Erica verticillata* Forsk) ormanın bileşimine karışan türlerden en dikkati çekenlerdir. Saçlı meşe daha çok kalkerli şist-ler üzerinde bulunmaktadır. Bu sahada bulunan orman toplumlarından genellikle Mor çiçekli orman gülü Doğu kayınına, Fundalar da Çoruh meşesine eşlik ederler. Doğu kayını, Çoruh meşesi, Morçiçekli orman gülü toplumlarına da rastlanır. Anataş olarak ince elemanlı gnayslar (Fatmakaya gnaysı), filletler, yer yer kuvarsitler ve kuvars-serisit şistler, kloritli şistler, serisit şistler ile küçük bir sahada kalkerli şistler vardır.

Örnek alan No : 133

Yükselti : 300 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : Demirköy - Sivrikulübeler köyü arasında, Demirköyden (yol ile) 14 km. uzaklıkta
(14 km Weit von Demirköy in der Richtung Sivrikulübeler)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Doğu Kayını (<i>Fagus orientalis</i> Lipsky)	4
Çoruh Meşesi (<i>Q. dschorochensis</i> K. Koch)	3
Akçaağaç yapraklı Üvez (<i>Sorbus torminalis</i> L.)	+
Morçişekli Orman Güllü (<i>Rhododendron ponticum</i> L.) (kayın altında)	2
Çalı Fundası (<i>Erica verticillata</i> Forsk.) (meşe altında)	3

Örnek alan No : 134 - 135

Yükselti : 800 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Vavatepe (Vava Hügel)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Doğu Kayını (<i>Fagus orientalis</i> Lipsky)	5
Çoruh meşesi (<i>Q. dschorochensis</i> K. Koch) (civarda Orman Gülleri hakim olarak mevcut)	2

Örnek alan No : 230

Yükselti : 1031 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : MahyaDağı (Mahya Berg)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Doğu Kayını (<i>Fagus orientalis</i> Lipsky.)	5
Çoruh Meşesi (<i>Q. dschorochensis</i> K. Koch)	+
Adi Gürgen (<i>Carpinus betulus</i> L.)	1
Ahlat (<i>Pirus eleagrifolius</i> Pall.)	+
Yabani Erik (<i>Pirus</i> sp.)	+
Geyik Dikeni (<i>Crateagus monogyna</i> Jacq.)	+
(Civarda orman Gülleri hakim olarak mevcut)	+

Örnek alan No : 312

Yükselti : 700 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : Fatmakaya - Balabanköy (Velika) - Sarpdere
Yol kavşağı
(Kreuzung von oben genannten Orten)

Ağaç ve çalı türleri :	Örtme oranları
Doğu Kayını (<i>Fagus orientalis</i> Lipsky)	5
Akçaağaç yapraklı Üvez (<i>Sorbus torminalis</i> L.)	1
Morçişekli Orman Güllü (<i>Rhododendron ponticum</i> L.)	5

1.2.2.) Dikilitaştepe Çoruh meşesi orman sahası

Bu orman sahası Yüksek Yıldız alt orman mıntikasının güney batı kesimini yani Sergen, Büyük Murtad tepe hattının güneyinde bulunan sahayı kapsar. Çoruh meşesi (*Quercus dschorochensis* K. Koch), ile Ağaç fundası (*Erica arborea* L.) ve Çalı fundası (*Erica verticillata* Forsk) hakim türleridir. Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) ile Saçlı meşe (*Quercus cerris* L.) Karışan türler olarak yer yer tespit edilmişlerdir. Anataş olarak kloritli şistler ve fillitler sahayı kaplar.

Örnek alan No : 221

Yükselti : 420 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Şarapçı yolu üzerinde Sergen - Vize yol kavşağından 1 km. Vize yönünde
(1 km Richtung Vize von der kreuzung Sergen - Vize Strassen)

Ağaç ve çalı türleri :

Örtme oranları

Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis* K. Koch) 5
Macar Meşesi (*Q. hungarica* Hubeny) 2
Akçağaç yapraklı Üvez (*Sorbus torminalis* L.) 1
Kuş Üvezi (*Sorbus aucuparia* L.) +
Geyik Dikeni (*Crateagus monogyna* Jacq.) 1

Örnek alan No : 55

Yükselti : 260 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Kömürköy kuzeyinde Kazandere ile Pabuçdere arasındaki sırta.
(Rücken zwischen Kazan und Pabuç Bächer)

Ağaç ve Çalı türleri

Örtme oranları

Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis* K. Koch) 3
Akçağaç yapraklı Üvez (*Sorbus torminalis* L.) 1
Çalı Fundası (*Erica verticillata* Forsk) 5
Geyik Dikeni (*Crateagus monogyna* Jacq.) 1

Örnek alan No : 219

Yükselti : 600 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Kadımkule - Sergen yolunda Karamanbayırı - Vize işletmesi smurunu ayıran belin Sergen yönünde (Zwischen Kadımkule - Sergen)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis* K. Koch) 5

1.3. Batı Yıldız alt orman mıntıkası

Batı Yıldız alt orman mıntıkası Yıldız Dağlık kütlesinin batı kesimindeki Dereköy, Kapaklı, Balyantepe arasındaki sahayı kapsar. Batıda ve kuzeyde Türk - Bulgar sınırı, güneydoğuda Kuzeydoğu ve Yüksek Yıldız alt orman mıntıkları, güneyde Sazara köyü - Koruköy arasında yaklaşık olarak 500 m yükselti eğrisi ile çevrenir. İki orman kuşağına ayırt edilmiştir. Bu iki orman kuşağı ayırımında iklim yanında anataş - toprak ilişkileri de önemli rol oynar.

1.3.1.) Dereköy-Tatlıpınar Çoruh meşesi, Saçlı meşe orman kuşağı

Bu orman kuşağı kuzeyde Türk - Bulgar sınırı, güneyden Terzi dere, Kocayazı, Dereköy, Armutveren çizgisinde uzanan kristalen kalkerlerle çevrenir. Çoruh meşesi (*Quercus dschorochensis* K. Koch). ile Saçlı meşe (*Quercus cerris* L.) hakim türlerdir. Doğu kayını (*Fagus orientalis* Lipsky) ve Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) yer yer karışan fakat yer yer de hakim türler olarak bulunurlar. Şüphesiz Balkanlardan sarkan serin ve nemli iklim Doğu kayınının burada yer almasının başlıca nedenlerinden biridir. Bu orman kuşağında hakim anataş kristalden şistlerdir. Yer yer granitler ve küçük sahalarda kristalen kalkerler de bulunur. Kristalen kalkerler üzerinde orman toplumlarının tür bileşimleri diğer anataşlar üzerindeki orman toplumlarından farklıdır. Kristalen şistler ve granitler üzerinde Doğu kayını ormanın tür bileşimine katıldığı halde, kristalen kalkerler üzerinde Macar meşesinin karıştığı ve yer yer hakim olduğu görülür.

Örnek alan No : 376

Yükselti : 670 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : *Armutveren köyü ile Karadere köyü arasında*
(zwischen Armutveren - Karadere Dörfer)

Ağaç ve Çalı türleri	Örtme oranları
<i>Saçlı Meşe (Q. cerris L.)</i>	3
<i>Doğu Gürgeni (Carpinus orientalis Mill)</i>	3
<i>Doğu Kayını (Fagus orientalis Lipsky)</i>	3
<i>Ova Akçağacı (Acer campestre L.)</i>	2
<i>Akçağaç Yaprağlı Üvez (Sorbus torminalis L.)</i>	1
<i>Geyik Dikeni (Crataegus monogyna Jacq.)</i>	2
<i>Ahlal (Pirus eleagrifolia Pall.)</i>	2

Örnek alan No : 298

Yer (Ort.) : *Dereköy - Hudut kapısı yönünde granit'in ille başladığı yerde ve granit üstünde*
(Auf den Granit zwischen Dereköy und der Grenze)

Ağaç ve Çalı türleri	Örtme oranları
Saçlı Meşe (<i>Q. cerris</i> L.)	3
Çoruh Meşesi (<i>Q. dschorochensis</i> K. Koch)	3
Doğu Kayını (<i>Fagus orientalis</i> Lipsky)	2

Örnek alan No : 300

Yer (Ort.) : *Dereköy - Hudut kapısı yolunda, Hududa 2 km. (kloritli şist üzerinde)* (Auf den Chlorit-Schiefer zwischen Dereköy und der Grenze)

Ağaç türleri	Örtme oranları
Doğu Kayını (<i>Fagus orientalis</i> Lipsky)	5

Örnek alan No : 282

Yükselti : 546 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : *Tatlıpınar kuzeyinde Meşe tensil sahası*
(östlich von Tatlıpınar)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Çoruh Meşesi (<i>Q. dschorochensis</i> K. Koch)	3
Saçlı Meşe (<i>Q. cerris</i> L.)	4
Macar Meşesi (<i>Q. hungarica</i> Hubeny)	2
Doğu Kayını (<i>Fagus orientalis</i> Lipsky)	1
Adi Gürgen (<i>Carpinus betulus</i> L.) (az)	1
Akçaağaç Yapraklı Üvez (<i>Sorbus torminalis</i> L.)	2

Not: Bu sahada tensil kesimleri esnasında Saçlı Meşe ormandan çıkartıldığı için şimdiki halde (gövde ve tepe örtüsü olarak) karışan tür durumunda görülmekte ise de kesilen ağaçların kütüklerinden gelen sürgünler göz önüne alınarak Saçlı Meşenin de hakim tür olduğu sonucuna varılmıştır.

Az saha kaplayan kalkere bir misal olarak;

Örnek alan No : 302

Yükselti : 395 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : *Dereköyden Kulaksız (Dolapdere) yönünde 7 km. uzaklıkta yoğun siyah kalker üstünde*
(Richtung Kulaksız von Dereköy, auf Kalkstein)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Macar Meşesi (<i>Q. hungarica</i> Hubeny)	3
Saçlı Meşe (<i>Q. cerris</i> L.)	3
Doğu Gürgeni (<i>Carpinus orientalis</i> Mill)	3
Ova Akçaağacı (<i>Acer campestre</i> L.)	2
Kızılcık (<i>Cornus mas</i> L.)	3
Ahlat (<i>Pirus eleagnifolia</i> Pall.)	2
Geyik Dikeni (<i>Crateagus monogyna</i> Jacq.)	2

1.3.2.) **Balyantepe-Kapaklı Saçlı meşe, Macar meşesi, Mazı meşesi, Tüylü meşe, Doğu gürgeni orman kuşağı**

Bu orman kuşağı Balyantepe, Kapaklı Keşirlik doğrultusunda uzanan ve 500 - 700 m yükseltiye sahip bir sırt teşkil eden kristalen kalker sahası üzerinde yer alır. Saçlı meşe (*Quercus cerris* L.), Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny), Mazı meşesi (*Quercus infectoria* Oliv.), Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd.) ve Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.) hakim türlerdir. Bu türlerin bir veya birkaçı, bazan tamamı bir arada orman teşkil ederler. Özellikle dere içlerinde Doğu kayını (*Fagus orientalis* Lipsky) görülür. Doğu kayınının bulunuşu iklimin serinliğine ve nemliliğine işaret etmektedir. Fakat kristalen kalker anataş ve bundan oluşan topraklar ormanın tür bileşiminde önemli bir değişikliğe sebep olmuştur.

Örnek alan No: 259 - 260

Yükselti : (Höhe)

N. 259'da 720 m.

N. 260'da 650 m.

Yer (Ort.) N. 259 Balyantepe (Mahyadağı kuzey batısında) (Balyan Hügel, Nord-westlich von Mahya Berg)
N. 260 Balyantepe - Sazara arasında (Zwischen Balyan Hügel und Sazara)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

N. 259 N. 260

Doğu Gürgeni (<i>Carpinus orientalis</i> Mill.)	4	4
Ova Akçağacı (<i>Acer campestre</i> L.)	3	3
Saçlı Meşe (<i>Q. cerris</i> L.)	2	2
Fındık (<i>Corylus</i> sp.)	2	2
Doğu Kayını (<i>Fagus orientalis</i> Lipsky)	r	r
Adi Muşmula (<i>Mespilus germanica</i> L.)	1	1
Geyik Dikeni (<i>Crateagus monogyna</i> Jacq.)	2	2

Örnek alan No : 275

Yükselti : 415 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : Sazaraköyü - Hediye (Armağan) köyü arasında, Sazara'dan 2.7 km. Hediye yönünde (Zwischen Sazara und Armağan Dörfer)

Ağaç ve Çalı türleri

Örtme oranları

Saçlı Meşe (<i>Q. cerris</i> L.)	3
Tüylü Meşe (<i>Q. pubescens</i> Wild.)	3
Doğu Gürgeni (<i>Carpinus orientalis</i> Mill.)	3
Sivri Meyveli Dışbudak (<i>F. oxycarpa</i> Wild.)	2
Ahlat (<i>Pirus eleagrifolia</i> Pall.)	2

Örnek alan No : 296

Yükselti : 488 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : Kırklareli - dereköy yolunda Koruköy - Kapaklı arasında (Kapaklı yakınında yolun dışındaki çeşme üzerinde) (Zwischen Kırklareli - Dereköy)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Sağlı Meşe (*Q. cerris* L.)
 Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Wild.)
 Doğu Gürgeni (*Carpinus orientalis* Wild.)
 (*Q. hartwissiana* Stev.)
 Ova Akçağacı (*Acer campestre* L.)
 Kızılcık (*Cornus mas* L. (az).
 Geyik Dikeni *Crateagus monogyna* Jacq.) (az)
 Yaban Gülü (*Rosa* sp.)

4

3

3

2

2

+

+

+

Örnek alan No : 247

Yükselti : 660 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : Keşirlik kuzeyinde kalker üstünde (Keşirlikten 5 km. kuzeyde) (Nördlich von Keşirlik auf dem Kalkstein)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Sağlı Meşe (*Q. cerris* L.)
 Mazı Meşesi (*Q. infectoria* Oliv.)
 Doğu Gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.)
 Kızılcık (*Cornus mas* L.)
 Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis*) (pekaz)
 Akçağaç yapraklı Üvez (*Sorbus torminalis* L.)
 Geyik Dikeni (*Crateagus monogyna* Jacq.)

3

3

3

4

1

1

1

1.4. Güney Yıldız alt orman mıntıkası

Güney yıldız alt orman mıntıkası batı ve Yüksek Yıldız alt orman mıntıklarının güneyinde yer alır. Güneyde eosen yaşlı kalkerler ve pliosen yaşlı CaCO₃sız, çakıllı tortul materyallerle ile gnayslar sınırını aşığı yukarı izleyen Kırklareli - Pmarhisar - Poyralı - İslâmbeyli - Sergen hattı ile çevrilir. Bu alt orman mıntıkasında da iklim farklarının etkisi yanında anataş ve toprak özellikleri orman kuşaklarının ayırımında etkili olmuştur. Yüksek Yıldız kütlesi Karadenizden gelen kuzey ve kuzey doğu hakim rüzgârlarını engellediği için bu alt orman mıntıkasında iklim Yıldız dağlık kütlesinin diğer kesimlerinden daha sıcak ve kurakçadır. İki orman kuşağı ayırt edilmiştir.

1.4.1) Evciler - Yapraklıtepe - Karıncakayatepe Saçlı meşe, Macar meşesi orman kuşağı

Bu orman kuşağı batıda Keşirlikten doğuda Sergen'e kadar uzanır. Kuzey sınırını Batı ve Yüksek Yıldız alt orman mıntikaları, güney sınırını ise Karıncakaya tepe (Kırklareli kuzeyinde) ile daha doğudaki Yapraklı tepe ve Evciler köyü güneyinden geçip Sergen'e ulaşan 300 - 350 m yükseltiye sahip hat teşkil eder. Saçlı meşe (*Quercus cerris* L.) ve Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) hakim türlerdir. Tüylü meşe (*Quercus pubescens*) ile Mazı meşesi (*Quercus infectoria* Oliv) burada genellikle karışan türler olarak, (pek az yerde hakim türler halinde) bulunurlar. Tüylü meşe, Mazı meşesinin daha çok karışan türler olarak bulunuşu bu kuşakta geniş sahalarda yaygın olarak görülen gnayslara bağlıdır. Çünkü aynı türler daha yüksek olan Balyantepe - Kapaklı orman kuşağında kristalen kalkerler üzerinde hakim türler olarak bulunurlar. Yer yer granitler ve CaCO_3 'sız çakıllı gevşek pliosen tortul materyalleri de bulunur.

Örnek alan No : 304

Yükselti : 350 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : *Evciler köyü ile Akviran köyü arasında koruya dönüşmekte olan baltalık (Zwischen Evciler und Akviran Dörfer)*

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Saçlı Meşe (*Q. cerris* L.)

4

Macar Meşesi (*Q. hungarica* Hubeny)

2

Örnek alan No : 269

Yükselti : 500 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : *Üsküp kuzeyinde Yapraklıtepe güney yamacı (Süd Hang von Yapraklı Hügel, nördlich von Üsküp)*

Örtme oranları

Saçlı Meşe (*Q. cerris* L.)

3

Macar Meşesi (*Q. hungarica* Hubeny)

3

Katran Arıdıcı (*Juniperus oxycedrus* L.)

3

Mazı Meşesi (*Q. infectoria* Oliv.)

2

Çoruh Meşesi (*Q. daschorochensis* K. Koch)

1

Örnek alan No : 270

Yükselti : 408 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : Üsküp kuzeyinde Yapraklıtepe kuzey bakılı
yamacı (Nord Hang von Yapraklı Hügel,
nördlich von Üsküp)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Saçlı Meşe (<i>Q. cerris</i> L.)	3
Macar Meşesi (<i>Q. hungarica</i> Hubeny)	3
(<i>Q. hartwissiana</i> Stev)	2
Çoruh Meşesi (<i>Q. dschorochensis</i> K. Koch.)	1
Adi Kızılağaç (<i>Alnus glutinosa</i> Gaertner)	2
Gümüşi İhlamur (<i>Tilia tomentosa</i> Moench)	2

Örnek alan No : 294

Yükselti : 370 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : Kırklareli kuzeyinde Karıncakaya tepe güney
yamacı (Süd Hang von Karıncakaya Hügel,
nördlich von Kırklareli)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Saçlı Meşe (<i>Q. cerris</i> L.)	3
Mazı Meşesi (<i>Q. infectoria</i> Oliv.)	2
Tüylü Meşe (<i>Q. pubescens</i> Willd)	2

1.4.2) Üsküp - Yoğuntaş Saçlı meşe, Tüylü meşe, Karaçalı orman kuşağı

Bu orman kuşağı kuzeyde Türk - Bulgar sınırı, Evciler - Yapraklı tepe - Karıncakaya tepe orman kuşağı ve Balyantepe - Kapaklı orman kuşağı ile, güneyde ise Kuzey Trakya Orman Mintikası ve İç Trakya - Meriç Orman Mintikası arasındaki sınır ile çevrilir. Yükselti batıda, Keşirlik güneyinde 500 m olduğu halde doğuda 250 m'ye iner. Orman kuşağının yükseltisinin güney doğuya doğru alçalmasının sebebi bu kesimde Kıyıköy - Vize alçak sahasında İç Trakya'ya doğru sokulan deniz etkisidir. Burada orta tekstürlü gnays anataşından oluşmuş topraklar üzerinde bile Tüylü meşenin hakimiyeti ve Karaçalının bulunuşu da iklimin kurakça karakteri hakkında ilginç birer göstergedir. Saçlı meşe (*Quercus cerris* L.), Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd), Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.) hakim türlerdir. Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) ile Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill) de yer yer hakim türler yer yer karışan türler olarak bulunurlar. Anataş olarak geniş sahalarda eosen kalkerleri, daha küçük sahalarda, gnyslar, CaCO₃'süz ve çakıllı gevşek pliosen tortulları vardır.

Örnek alan No: 305

Yükselti : 344 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : Pmarhisar kuzeyinde Evciler - Akviran köy-
leri arasında ve Akviran köyüne 1 km. uzak-
lıkta (Zwischen Evciler - Akviran Dörfer)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Saçlı Meşe (*Q. cerris* L.)

3

Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Wild)

3

Doğu Gürgeni (*Carpinus orientalis* Wild)

2

Ahlat (*Pirus eleagrifolius* Pall) (%5 ten az)

1

Örnek alan No : 266

Yükselti : 265 m
(Höhe)Yer (Ort.) : Pmarhisar - Kırklareli - Üsküp kavşağından
4 km. Üsküp yönünde (4 km Richtung Üs-
küp von der Kreuzung Pmarhisar - Kırklareli -
Üsküp Straßen)

Ağaç ve Çalı türleri

Örtme oranları

Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Wild)

4

Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.)

5

Ahlat (*Pirus eleagrifolius* Pall.)

2

Örnek alan No : 293

Yükselti : 262 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : Kırklareli - Dereköy yolunda ve Kırklareli'n-
den 9.5 km. uzaklıkta (Zwischen Kırklareli -
Dereköy)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Saçlı Meşe (*Q. cerris* L.)

4

Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.)

3

Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Wild)

2

Çiçekli Dişbudak (*Fraxinus Ornus* L.)

2

Doğu Gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.)

1

Ahlat (*Pirus* sp.)

2

Örnek alan No : 287

Yükselti : 240 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : Karahamza - Devletli ağaç yolunda Karaham-
za'dan 2 km. uzaklıkta (Zwischen Karaham-
za - Devletli ağaç)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Saçlı Meşe (*Q. cerris* L.)

4

Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Wild.)

3

Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.)

4

Örnek alan No : 420

Yükselti : 250 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : (Polos) Yoğuntaş korusu (Yoğuntaş Wald)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Saçlı Meşe (<i>Q. cerris</i> L.)	5
Karaçalı (<i>Paliurus aculeatus</i> Lam.)	3
Yabani Gül (<i>Rosa</i> sp.)	1
Ahlat (<i>Pirus eleagrisifolius</i> Pall.)	1
Kızılçık (<i>Cornus mas</i> L.)	+
Geyik Dikeni (<i>Crateagus monogyna</i> Jacq.)	+

1.5. Güneydoğu Yıldız Macar meşesi. Tüylü meşe alt orman mntıkası.

Yıldız kütlesi ile Karatepe kütlesi arasında yer alan Kıyıköy - Vize alçak sahası ayrı bir alt orman mntıkası olarak ayırt edilmiştir. Kuzeyde, kuzeydoğu ve yüksek Yıldız alt orman mntıkaları, doğuda Karadeniz, güneyde Alibabatepe, Sultan bahçe, Ayvacık, Çakıllı köyleri hatında uzanır. Eosen kalkerlerinin sınırı, batıda Doğan tepe - Göztepe hatınının doğusunda yaklaşık olarak 250 m eş yükselti eğrisi ile çevrelenir. Bu alt orman mntıkası iki yanındaki yüksek kütleler nedeniyle hakim kuzeydoğu rüzgârlarının ve deniz etkisinin İç Trakya'ya sokulabildiği sahada yer almıştır. Deniz etkisine rağmen anataş olarak kalkerin ve ondan oluşan toprakların ormanın türbilesimi üzerindeki etkisi ilginç bir durum yaratır. Burada Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny), Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd), Akçakesme (*Phyllirea latifolia* L.) Katran ardıcı (*Juniperus oxicedrus* L.) Kızılçık (*Cornus mas* L.) hakim türlerdir. Bunların yanında Çoruh meşesi (*Quercus dschorochensis* K. Koch), Saçlı meşe (*Quercus cerris* L.), Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill), de karışan türler arasındadır. Fakat dikkati çeken en önemli nokta İç Trakya'daki kurak antropojen step sahalarında yer alan Karaçalının (*Paliurus aculeatus* Lam.) burada önemli miktarda bulunması ve kalkerleri takip ederek Karadenize kadar ulaşabilmesidir.

Örnek alan No : 90-1

Yükselti : 109.5
(Höhe)

Yer (Ort.) : Kıyıköy kuzey batısında Kerpiçtepe güney yamacı (Nord-Westlich von Kıyıköy, südhang von Kerpiç Hügel)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Macar Meşesi (<i>Q. hungarica</i> Hubeny)	3
Tüylü Meşe (<i>Q. pubescens</i> Willd.)	3
Çoruh Meşesi (<i>Q. dschorochensis</i> K. Koch)	2
Doğu Gürgeni (<i>Carpinus orientalis</i> Mill)	2

<i>Karaçalı (Paliurus aculeatus Lam.)</i>	2
<i>Ahlat (Pirus eleagrifolius Pall.)</i>	2
<i>Geyik Dikeni (Crateagus monogyna Jacq.)</i>	1
<i>Kızılcık (Cornus mas L.)</i>	1
Örnek alan No : 86	Yükselti : 87 m. (Höhe)

Yer (Ort.) : *Kıyıköy - Çamlıköy (Kasatura Körfezi) orman yolunda kalker üstünde (Auf den Kalkgebiet zwischen Kıyıköy - Çamlıköy)*

Ağaç ve çalı türleri :	Örtme oranları
<i>Tüylü Meşe (Q. pubescens Wild)</i>	3
<i>Doğu Gürgeni (Carpinus orientalis Mill.)</i>	3
<i>Katran Ardıcı (Juniperus oxycedrus L.)</i>	3
<i>Akça Kesme (Phyllirea latifolia L.)</i>	3
<i>Çiçekli Dişbudak (Frazinus ornus L.)</i>	2

Örnek alan No : 105

Yükselti : 123 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : *Kıyıköy - Sergen (Şarapçı yolunda) Hamidiyeköy güneyinde (Zwischen Kıyıköy - Sergen)*

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
<i>Macar Meşesi (Q. hungarica Hubeny)</i>	3
<i>Tüylü Meşe (Q. pubescens Wild)</i>	3
<i>Mazı Meşesi (Q. infectoria Oliv.)</i>	2
<i>Doğu Gürgeni (Carpinus orientalis Mill.)</i>	3
<i>Çiçekli Dişbudak (Frazinus ornus L.)</i>	2
<i>Ova Akçağacı (Acer campestre L.)</i>	+
<i>Karaçalı (Paliurus aculeatus Lam.)</i>	2
<i>Geyik Dikeni (Crateagus monogyna)</i>	1
<i>Kızılcık (Cornus mas. L.)</i>	1
<i>Yabani Gül (Rosa sp.)</i>	1
<i>Ahlat (Pirus sp.)</i>	+
<i>Laden (Cistus sp.)</i>	r

1.6. Karatepe - Kestanelik alt orman mıntıkası.

Yıldız dağlarının güneydoğu yönündeki uzantısı üzerinde Karatepe-Kestanelik kütlesi yer alır. Bu kütle ayrı bir alt orman mıntıkası olarak ayırt edilmiştir. Kütlenin batı ve kuzey sınırını Ayvacık - Sultanbahçe köyleri kuzeyinden geçen kalker - kristalen sınırı teşkil eder. Kuzeydoğuda Karadeniz, doğuda ve güneydoğuda Ormanlı, Karacaköy, Kestanelik, Oklalı, Çatalkaya tepe hattında kristalen ile önce Ormanlı alüv-

yonlarının sonra da eosen kalkerlerinin arasındaki sınır ile çevrelenir. Güney sınırı ise Çatalkaya tepe (kuvarsit - kalker sınırı), Gümüşpınar köyü, Binkılıç, Ayvacık çizgisinde uzanır. Ormanların tür bileşimi iklim ve anataş - toprak özelliklerine göre farklar göstermektedir. Bu alt orman muntikası beş orman sahasına ayrılmıştır.

1.6.1) Çamlıkoy - Yalıköy Karaçam, Çalı fundası, Adi kocayemiş orman sahaları

Bu orman sahaları birbirinden ayrı iki parça halinde bulunur. Birinci saha Çamlıkoy (Kastros) çevresindeki kristalen şist, kuvarsit ve CaCO₃'süz pliosen tortulları üzerindedir. İkinci saha ise Yalıköy civarındaki kuvarsitler ve CaCO₃'süz pliosen tortulları üzerinde yer alır. Karaçam ormanlarının eskiden bu çevrede daha geniş bir yayılışa sahip olduklarına dair izler mevcuttur. Karaçam (*Pinus nigra* var. *caramanica* Rehd.) ile Çalı fundası (*Erica verticillata* Forsk.), Ağaç fundası (*Erica arborea* L.) ve Adi kocayemiş (*Arbutus unedo* L.) hakim türler olarak bulunurlar. Meşe türlerinden Çoruh meşesi (*Quercus dschorochensis* K. Koch) ile Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) karışan türler ve yer yer de (Karaçam meşcerelerinin bozulduğu ve kapalılığını kaybettiği yerlerden bazılarının da) hakim türler olarak tespit edilmişlerdir.

Örnek alan No : 84

Yükselti : 135 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : Sultanbahçedere (Kasatura körfezi) kuzeyinde Sivritepe (Sivri Hügel, nördlich von Sultanbahçe Bach)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Karaçam (*Pinus nigra* var. *caramanica* Rehd.)
Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis* K. Koch)
Adi Kocayemiş (*Arbutus unedo* L.)
Çalı Fundası (*Erica verticillata* Forsk.)
Katır Turnağı (*Spartium junceum* L.)

5
1
3
2
1

Örnek alan No : 27

Yer (Ort.) : Çilingöz koyu, Beytepe arasındaki çam ormanını (Zwischen Çilingöz und Beytepe)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Karaçam (*Pinus nigra* var. *caramanica* Rehd.)
Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis* K. Koch)
Akçaağaç yapraklı Üvez (*Sorbus torminalis* L.)
Adi Kocayemiş (*Arbutus unedo* L.)

4
1
2
3
3

1.6.2) Kıyıköy - Çilingöz - Yalıköy Tüylü meşe, Saçlı meşe, Katran ardıcı, Karaçalı orman sahaları

Bu orman sahaları Karadeniz kıyısında Kıyıköy, Çilingöz ve Yalıköy çevrelerindeki kalkerler üzerinde birbirinden ayrı üç saha halinde yer almışlardır. Yalıköy çevresindeki orman sahasında anataş olarak kalkerlerden başka Madendere ile Köy arasında yer alan CaCO_3 'lu kumlar da bulunur. Her üç orman sahasında da Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd), Saçlı meşe (*Quercus cerris* L.), Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.), Katran ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.) ve Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.) ile Menengiç (*Pistacia terebinthus* L.) türleri hakim olarak bulunur. Ayrıca Çoruh meşesi (*Quercus dschorochensis* K. Koch) az miktarda ve Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny), Barut ağacı (*Rhamnus frangula* L.) yer yer karışan türler olarak bulunurlar.

Örnek alan No : 29

Yükselti : 40 m
(Höhe)

Yer (Ort.) : Çilingöz koyunun doğusundaki sırtın üzerinde (Östlich von Çilingöz)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Tüylü Meşe (<i>Q. pubescens</i> Wild)	4
Saçlı Meşe (<i>Q. cerris</i> L.)	3
Çoruh Meşesi (<i>Q. dschorochensis</i> K. Koch)	2
Mazı Meşesi (<i>Q. infectoria</i> Stev.)	2
Ova Akçağacı (<i>Acer campestre</i> L.)	1
Sivri meyveli Dişbudak (<i>Fraxinus oxycarpa</i> Wild)	1
Akçakesme (<i>Phyllirea latifolia</i> L.)	2
Geyik Dikeni (<i>Crateagus monogyna</i> Jacq.)	1
Katran Ardıcı (<i>Juniperus oxycedrus</i> L.)	r

Örnek alan No : 33

Yükselti : 13 m.
(Yöhe)

Yer (Ort.) : Yalıköy - Maden deresi arasındaki kalkerli kum sırtı (Zwischen Yalıköy - Maden Bach auf dem CaCO_3 haltigen Sandrücken)

Ağaç ve Çalı türleri

Örtme oranları

Tüylü Meşe (<i>Q. pubescens</i> Wild.)	3
Saçlı Meşe (<i>Q. cerris</i> L.)	3
Doğu Gürgeni (<i>Carpinus orientalis</i> Mill.)	3
Katran Ardıcı (<i>Juniperus oxycedrus</i> L.)	3
Çoruh Meşesi (<i>Q. dschorochensis</i> K. Koch)	1
Macar Meşesi (<i>Q. hungarica</i> Hubeny)	1

<i>Karaçalı (Paliurus aculeatus Lam.)</i>	4
<i>Akçakesme (Phyllirea latifolia L.)</i>	3
<i>Menengiç (Pistacia terebinthus L.)</i>	3
<i>Laden (Cistus sp.)</i>	1
<i>Kuşkonmaz (Asparagus acutifolius L.)</i>	1
<i>Teucrium polium</i>	2
<i>Sıyrıkuşyruğu (Verbascum sp.)</i>	3

1.6.3) Sultanbahçe Çoruh meşesi orman sahası.

Bu orman sahasını kuzeyde, kuzeybatıda, batıda, güneyde ait olduğu alt orman mintikasının sınırları, kuzeydoğuda Çamlıkoy - Karaçam orman sahası ve güneydoğuda Sultanbahçe köyü - Karatepe arasında CaCO_3 'suz ve çakıllı gevşek pliosen tortulları ile kristalen şistler ve gnaysların teşkil ettiği sınır çevreler. Geniş bir yayılış gösteren pliosen tortullarından başka gnays, kuvarsit kristalen şistler ve küçük bir sahada eosen kalkerleri toprakların oluştuğu anataşlar olarak bulunurlar. Anataşların farklı özelliklerine göre ormanların tür bileşiminde de bazı farklar bulunmuştur. Çoruh meşesi (*Quercus dschorochensis* K. Koch) sahanın büyük bir kısmında yer alan CaCO_3 'suz anataşlar üzerinde hakim tür olarak bulunur. Çalı fundası (*Erica verticillata* Forsk.) Çoruh meşesine eşlik eder veya kalkersiz anataşlar üzerindeki bozuk ve yalancı makiye dönüşmüş orman sahalarında hakim çalı türü olarak bulunur. Kalkerler üzerinde ise Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.), Saçlı meşe (*Quercus cerris* L.), Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) türleri hakimdirler. Bu türlerin yanında Ova akçağacı (*Acer campestre* L.), Kızılçik (*Cornus mas* L.) karışan türler olarak tespit edilmişlerdir.

Örnek alan No : 61-6 ve 7

Yükselti :

(Höhe)

N.61-6 167 m.

N.61-7 256 m.

Yer (Ort.) : Ayvacık köyü kuzeyinde Aygır bayırı civarı
(anataşı gnays) (Nördlich von Ayvacık Dorf
am Aygır Hang, auf den Gnays)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

<i>Çoruh Meşesi (Q. dschorochensis K. Koch)</i>	4
<i>Saçlı Meşe (Q. pedunculiflora K. Koch)</i>	2
<i>Doğu Gürgeni (Carpinus orientalis Mill.)</i>	1
<i>Çalı Fundası (Erica verticillata Forsk) (açıklıklarda)</i>	4
<i>Geyik Dikeni (Crateagus monogyna Jacq.)</i>	3
<i>Ahlat (Pirus sp.)</i>	1

Örnek alan No : 67

Yükselti : 197.6 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : Aksicim köyü güneyinde (anataşı kalker)
(Südlich von Aksicim Dorf auf den Kalk-
boden)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Doğu Gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.)

3

Saçlı Meşe (*Q. cerris* L.)

3

Macar Meşesi (*Q. hungarica* Hubeny)

3

Ova Akçaağacı (*Acer campestre* L.)

2

Kızılcık (*Cornus mas* L.)

2

Ahlat (*Pirus* sp.)

1

Geyik Dikeni (*Crateagus monogyna* Jacq.)

1

Örnek alan No : 74

Yükselti : 178.5 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : Sultanbahçe - Aksicim köyü yol kavşağı
(kalkersiz, çakıllı ve çözümlü Pliyosen ana-
materyali)
(Zwischen Sultanbahçe - Aksicim auf den
CaCO₃ freiem pliozän material)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis* K. Koch)

5

Doğu Kayını (*Fagus orientalis* Lipsky)

1

(kumlu balçık tabakasının kalınlaştığı yerlerde
karışıyor)Çalı Fundası (*Erica verticillata* Forsk.)

5

(sadece açıklıkları kapatmış)

1.6.4) Karatepe Doğu kayını, Çoruh Meşesi, Orman güllü orman sahası

Bu orman sahasını kuzey batıda Sultanbahçe orman sahası, kuzeyde Karadeniz, kuzeydoğuda Pazarbaşitepe, Garipkuyu tepe, Nokta tepe hattında 250 - 300 m yükseltiyi takip eden Karacaköy - Kestanelik Çoruh meşesi Macar meşesi orman sahası sınırı ile, doğuda Noktatepe Harman-tepe hattı, güneyde Harmantepe - Binkılıç hattı çevreler. Doğu kayını (*Fagus orientalis* Lipsky), Çoruh meşesi (*Quercus dschorochensis* K. Koch) hakim türlerdir. Yüksek kesimlerde Doğu kayını meşcerelerinde Morçişekli orman güllü (*Rhododendron ponticum* L.) bulunur. Karadenize doğru daha alçak kesimlerde Doğu kayını vadilerde, Çoruh meşesi ise sırtlarda yer alır. Çoruh meşesine Ağaç fundası (*Erica arborea* L.) ile Çalı fundası (*Erica verticillata* Forsk) eşlik ederler.

Örnek alan No : 58

Yükselti: 350 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : *Karatepenin güney yamacında (Süd Hang von Karatepe)*

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Çoruh Meşesi (Q. dschorochensis K. Koch)

4

Doğu Kayını (Fagus orientalis Lipsky.)

3

Akçaağaç yapraklı Üvez (Sorbus torminalis L.)

1

Geyik Dikeni (Crateagus monogyna Jacq.)

1

Adi Muşmula (Mespulus germanica L.)

1

Çalı Fundası (Erica verticillata Forsk.)

4

Katran Ardıcı (Juniperus oxycedrus L.)

7

Örnek alan No : 59

Yükselti: 484 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : *Karatepe*

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Doğu Kayını (Fagus orientalis Lipsky.)

5

Civarda

Çoruh Meşesi (Q. dschorochensis K. Koch) hakim veya Kayın ile karışık

Örnek alan No : 39

Yükselti: 320 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : *Çilingoz ve Binkılıç arasında, Çilingoz'dan 13 km. uzaklıkta (Zwischen Çilingoz - Binkılıç)*

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Doğu Kayını (Fagus orientalis Lipsky.)

5

Morçikekli Ormangülü (Rhododendron ponticum L.)

3

Örnek alan No : 207

Yükselti: 185 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : *Çilingoz kuzeyinde Beytepe'nin batı eteğinde (alt yamaç) (Nördlich von Çilingoz)*

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Doğu Kayını (Fagus orientalis Lipsky.)

4

Çoruh Meşesi (Q. dschorochensis K. Koch)

3

Saplı Meşe (Q. pedunculiflora K. Koch)

2

Dağ Akçaağacı (Acer pseudoplatanus L.)

2

Sivri meyveli Dişbudak (Fraxinus oxycarpa L.)

1

Morçikekli Ormangülü (Rhododendron ponticum L.)

5

Akçaağaç yapraklı Üvez (Sorbus torminalis L.)

+

1.6.5) Karacaköy - Kestanelik Çoruh meşesi, Macar meşesi orman sahası.

Bu orman sahası batıda Karatepe Doğu kayını, Çoruh meşesi, Orman gülü orman sahası, kuzeyde Karadcnize ve Karadeniz kıyısındaki Çilingöz - Yalıköy Tüylü Meşe, Katran ardıcı, Karaçalı orman sahalari, batıda ve güneyde ait olduğu alt orman mntıkasının sınırları ile çevrelenir. Bu sahadaki CaCO₃'sız ve çakıllı gevşek pliosen tortulları üzerinde Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny)'nin hakim olduğu buna karşılık gnays, kristalen şist ve kuvarsitlerin teşkil ettiği sırtlarda ise Çoruh meşesi (*Quercus dschorochensis* K. Koch) ve Çalı fundası (*Erica verticillata* Forsk) türlerinin hakimiyet kazandığı tespit edilmiştir.

Örnek alan No ; 47

Yükselti : 76 m.
(Höhe)Yer (Ort.) ; Karacaköyün 3 km. kuzey doğusunda
(Östlich von Karacaköy)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Macar Meşesi (*Q. hungarica* Hubeny)

4

Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis* K. Koch)

3

Saplı Meşe (*Q. pedunculiflora* K. Koch)

3

Saçlı Meşe (*Q. cerris* L.)

+

Çiçekli Dişbudak (*Fraxinus ornus* L.)

+

Adi Gürgen (*Carpinus betulus* L.)

+

Akçağaç yapraklı Üvez (*Sorbus torminalis* L.)

3

Katran Ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.)

1

Çalı Fundası (*Erica verticillata* Forsk)

4

Ahlat (*Pirus sp.*)

+

1.7. Vize - Sinekli Saçlı meşe, Mazı meşesi, Macar meşesi, Tüylü meşe alt orman mntıkası.

Yıldız kütlesi, Vize - Kıyıköy kalker sahası ve Karatepe - Kestanelik kütlesinin İç Trakya'ya bakan yamaçlarındaki ormanlar Vize'den Sinekli'ye kadar bir alt orman mntıkası halinde ayırt edilmiştir. Bu alt orman mntıkasını kuzeyde kalkerlerle kristalen şistler ve gnayslar arasındaki sınır boyunca Evciler - Yapraklıtepe orman kuşağı, Dikilitaş tepesi orman sahası, Doğan-tepe - Göztepe hattı boyunca güney doğu Yıldız alt orman mntıkası, Ayvacık köyü, Binkılıç, Gümüşpınar Çatalkaya tepesi hattı boyunca Karatepe - Kestanelik alt orman mntıkası, doğuda Çatalca kütlesi ile Çatalca yarımadası orman mntıkası, batıda Poyralı - Vize - Saray - Çerkezköy - Çantaköy kuzeyinde İkiztepe - Beycilerköy -

Kocageleme - Sinekliköy - Kabakcaköy - Kartaltepe eteği (Çatalca kütlesinde) hattında İç Trakya - Meriç orman mıntıkası çevreler. Alt orman mıntıkasında yükseltici Vize kuzeyinde 250 - 400 m arasındadır. Diğer kesimlerde yükselti 100 - 250 m arasında değişir. Sağlı meşe (*Quercus cerris* L.), Mazı meşesi (*Quercus infectoria* Oliv), Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny), Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd), Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill), Katran ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.), akçakesme (*Phyllirea latifolia* L.), Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.) türleri hakim olarak bulunurlar. Bu alt orman mıntıkasında, kuzeyindeki alt orman mıntıklarından daha sıcak ve daha kurak bir iklim hakimdir. İklimin bu karakterine kalkerlerden ve marnlardan oluşan toprakların etkisi de katılınca ormanı teşkil eden türlerin değişik oluşu olmaktadır.

Örnek alan No : 7

Yükselti: 450 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : Vize kuzeyinde Göztepe (Nördlich von Vize)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Doğu Gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.)

4

Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Willd)

3

Sağlı Meşe (*Q. cerris* L.)

2

Geyik Dikeni (*Creteagus monogyna* Jacq.)

7

Örnek alan No : 61/1

Yükselti : 148 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : Saray - Kıyıköy yolunda Saray'dan 2,2 km. uzaklıkta. (Zwischen Saray - Kıyıköy)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Sağlı Meşe (*Q. cerris* L.)

4

Macar Meşesi (*Q. hungarica* Hubeny)

3

Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis* K. Koch)

1

Örnek alan No : 414

Yükselti : 150 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : Çantaköy kuzeyinde İkiztepeler (Nördlich von Çantaköy - İkiz Hügel)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Willd.)

4

Mazı Meşesi (*Q. infectoria* Oliv.)

1

Doğu Gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.)

2

Akçakesme (*Phyllirea latifolia* L.)

2

Katran Ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.)

2

Karaçalı (*Paliurus aculeatus* L.)

2

Laden (*Cistus creticus* L.)

1

Kuşkonmaz (*Asparagus acutifolius* L.)

+

Örnek alan No : 456

Yükselti : 120 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : *Sinekli'nin 1 km. kuzeyinde (Dana mandıra yolunda) (Nördlich von Sinekli)*

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
<i>Saçlı Meşe (Q. cerris L.)</i>	3
<i>Macar Meşesi (Q. hungarica Hubeny)</i>	3
<i>(Q. hartwissiana Stev.)</i>	2
<i>Çoruh Meşesi (Q. dschorochensis K. Koch)</i>	2
<i>Doğu Gürgeni (Carpinus orientalis Mill.)</i>	1
<i>Çalı Fundası (Erica verticillata Forsk) (açıklıklarda)</i>	3
<i>Laden (Cistus sp.)</i>	3

2. Çatalca yarımadası orman mıntıkası.

Çatalca yarımadası sahip olduğu genel orman yetişme muhiti özelliklerindeki farklar nedeniyle bir orman mıntıkası olarak ayırt edilmiştir. Bu orman mıntıkasının üç tarafı Karadeniz, İstanbul boğazı ve Marmara denizi ile çevrilidir. Batıdaki sınırını Ormanlı, Karacaköy, Kestanelik, Oklalı, Çatalkaya tepe ve Çatalca kütesinin batısında Elbasanköy - Kumburgaz hattında kuzey Trakya orman mıntıkası teşkil eder.

Çatalca yarımadasında doğal olarak ormanla kaplı olduğu kabul edilmelidir. Genel yetişme muhiti özellikleri bakımından ormanın doğal olarak var olmasını engelleyen bir faktör bulunmamıştır (Irmak, A., Kurter, A, M. D. Kantarcı, 1973). Fakat ormanlar tarihi bir ulaşım yolu ve İstanbulun yakın çevresinde oluşları dolayısıyla özellikle Çatalca yarımadasının orta ve güney kesiminde tamamen tahrip edilmişler ve bozuk baltalıklarla çalılıklar haline dönüştürülmüşlerdir.

Çatalca yarımadasının penepen karakterindeki yeryüzü şekli özelliği dolayısıyla belirgin bir kuşaklaşma gösteremezler. Fakat hakim kuzeydoğu rüzgârının etkisi kuzeydoğu - güneybatı yönünde nisbi bir iklim ayrıcalığına sebep olduğu gibi, anataşların yarımadadaki yayılış durumu da ayrı yönde değişmektedir. Gerek iklim gerekse anataş ve onun etkisiyle toprak özelliklerindeki bu ayrıcalıklar kuzeydoğu - güneybatı yönünde ormanın (veya onun yerini almış orman kalıntılarında) tür bileşiminin değişik olmasına sebep olmuştur.

Çatalca yarımadası üç alt orman mıntıkasına ayırt edilmiştir.

2.1. Kuzey Çatalca yarımadası alt orman mıntıkası.

Bu alt orman mıntıkası, Ormanlı alüvyonlarını, Durusu (Terkos) kumulları ile Ağaçlı - Kumköy (Kilyos) kumullarını içine alır ve Karadeniz boyunca bir kıyı kuşağı halinde bulunur.

2.1.1) Ormanlı dışbudak - Macar meşesi orman sahası.

Bu orman sahası Istranca deresi alüvyonlarını kapsar. Bu sahada sivri meyveli Dışbudak (*Fraxinus oxycarpa* Willd.) ve Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) toplulukları görülür.

2.1.2) Durusu (Terkos) - Ağaçlı kumul sahası.

Durusu (Terkos) gölü kuzeyinde ve Ağaçlı çevresinde en geniş yayılışı gösteren kumullar Karaburundaki kalker çıkıntısı ile kesilirler ve Kısırkaya - Kumköy arasında nispeten dar bir şerit halinde uzanırlar. Kumulların arzettiği özel durum ve tehlike yanında, yetiştirme muhiti özelliklerinin de farklı oluşu, ayrı bir orman sahası olarak ayırt edilmelerini gerektirmiştir. Kumullarda bulunan birçok kumul bitkilerinin yanında orman ağaç ve çalılarında Mazı meşesi (*Quercus infectoria* Oliv), Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) az miktarda bulunur. Buna karşılık Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam), Akça kesme (*Phyllirea latifolia* L.) Menengiç (*Pistacia terebinthus* L.) Akdeniz defnesi (*Laurus nobilis* L.) türleri dikkati çekerler.

2.2. Kuzey doğu Çatalca yarımadası alt orman muntıkası.

Çatalca yarımadasının Karaburun güneyinden başlayarak Armutverenköy, Piriççiköy, Kemerburgaz, Yeniköy (İstanbul - Boğaziçi) hattının kuzey ve kuzeydoğusunda kalan kesimi bir alt orman muntıkası olarak ayırt edilebilecek özelliklere sahiptir. Topraklar CaCO_3 'süz, çakıllı, gevşek pliosen tortullarından, kalkersiz paleozoik toz taşı ve grovak şistlerinden, kuzeydoğu kesiminde ise andezit tüflerinden oluşurlar. Bu alt orman muntıkasında Karadenizin etkisi daha belirgindir. Üç orman sahası ayırt edilmiştir.

2.2.1) Kısırmandıra Çoruh meşesi, Akçakesme orman sahası.

Bu orman sahasının güneyini ait olduğu alt orman muntıkasının sınırı çevreler. Belgrad Ormanını biri kuzeyden Kartaltepe - Uskumruköy arasından geçen, diğeri ise güneyden geçen iki kuşak halinde çevreler. Çoruhmeşesi (*Quercus dschorochensis* K. Koch), Akçakesme (*Phyllirea latifolia* L.), Adi kocayemiş (*Arbutus unedo* L.), Ağaç fundası (*Erica arborea* L.), Çalı fundası (*Erica verticillata* Forsk), Katırtırnağı (*Spartium junceum* L.) hakim türler olarak orman ve yalancı maki sahalarında bulunurlar. Kemerburgaz - Piriççi köy arasında ve Kireçburnu batısında Karaçam toplulukları da yer alır.

2.2.2) Feneryolu Çoruh meşesi orman sahası.

Bu orman sahası Kumköy (Kilyos), Uskumruköy doğusunda ve Bahçeköy - Sarıyer hattının kuzeyinde kalan araziye kapsar. Çoruh meşesi (*Quercus dschorochensis* K. Koch), Adi kocayemiş (*Arbutus unedo* L.) Ağaç fundası (*Erica arborea* L.) bu orman sahasının hakim türleridir. Anataş olarak andezit tüfleri hakimdir. Yer yer CaCO_3 'suz, çakıllı, gevşek pliosen tortulları ve toztaşı gıstleri de bulunur.

Örnek alan No : 387

Yükselti : 160 m.

(Höhe)

Yer (Ort. : *Rumelifeneriyolu, Çakıroğludere ile Garipçedere arasındaki sırt üstünde (Richtung Rumelifeneri, auf den Rücken zwischen Çakıroğlu - Garipçe Bächer)*)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Çoruh Meşesi (*Q. dschorochensis* K. Koch)

1

Adi Kocayemiş (*Arbutus unedo* L.)

3

Ağaç Fundası (*Erica arborea* L.)

3

Laden (*Cistus* sp.)

3

Akçakesme (*Phyllirea latifolia*)

1

Geyik Dikeni (*Creteagus monogyna* Jacq.)

+

2.2.3) Bahçeköy Çoruh meşesi, Doğu kayını, Anadolu kestanesi, Adi gürgen orman sahası.

Bu orman sahası Belgrad Ormanı'nı ve yakın çevresini kapsar. Bu orman tahriplerden korunmuş olup*) genellikle bir sürgün korusu halindedir. Bahçeköy orman sahasını diğer iki orman sahası ile bir arada mütalea etmek yoluna gidilmemiştir. Çünkü diğer iki orman sahası üzerindeki insan etkisi (bir orman yetişme muhiti faktörü olarak) diğer orman yetişme muhiti faktörlerinden bilhassa toprak ve yerel iklim özelliklerinin elverişsiz yönde değişmesine sebep olmuştur. Yalancı makinin gelişmesi bu antropojen etkiler sonucu olup evvelce de bu nokta belirtilmiştir (A. Irmak 1940). Buna karşılık Belgrad ormanında ilksel yetişme muhiti özelliklerinin çevre orman sahalarından farklılığı ilk bakışta dikkati çekmektedir. Trakya ormanlarının bölgesel sınıflandırması bugünkü ve gelecekteki ormancılık çalışmalarımıza yardımcı olmak amacıyla ve orman yetişme muhitinin genel özellikleri gözönüne alınarak yapıldığından Belgrad ormanının özel bir orman sahası halinde ayrılma-

*) Ormanın korunmasının nedenleri hakkında F. Vural (F. Saatçioğlu) 1940 da bilgi verilmiştir.

sı uygun görülmüştür. Burada Çoruh meşesi (*Quercus dschrochensis* K. Koch), Doğu kayını (*Fagus orientalis* Lipsky), Anadolu kestanesi (*Castanea sativa* Mill.), Adi gürgen (*Carpinus betulus* L.) hakim türlerdir. Ayrıca Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny), Saplı meşe (*Quercus pedunculiflora* K. Koch), Kızılağaç (*Alnus glutinosa* Gärtn.) muhtelif yetişme muhiti özelliklerine bağlı olarak bulunurlar. Diğer ağaç ve çalı türlerine Kuzey Trakyada her yerde rastlanabilir.

2.3. Kuzeybatı - Güneydoğu Çatalca yarımadası alt orman mıntıkası

Kuzeydoğu Çatalca yarımadası alt orman mıntıkasının güneyindeki Çatalca yarımadası arazisi ayrı bir alt orman mıntıkası halinde ayrılmıştır. Çatalca kütlesi de bu alt orman mıntıkasına dahil edilmiştir. Bu alt orman mıntıkasında kuzey - güney doğrultusunda bazı iklim farkları vardır. Hemen bütün sahada kalkerli anataşlar hakimdir. Bunlar eosen kalkerleri, paleozoik kalkerleri (Cebeciköy çevresinde), güneyde neojen kalkerleri ve kalsiyum karbonatlı alüvyonlar (Büyük Çekmece ve Küçük Çekmece göllerinin kuzeyinde) olarak bulunurlar. Ayrıca CaCO_3 'suz paleozoik toz taşı şistleri ve Çatalca kütlesinde kristalen şistler, granitler gibi anataşlar da vardır. Özellikle jeomorfolojik yapı, ve iklimde görülen farkların ormanın tür bileşimine etkisi gözönüne alınarak bu alt orman mıntıkası üç orman sahasına ayırılmıştır.

2.3.1) Yassıviran - Çekmeceler mazı meşesi, Tüylü meşe, Katran ardıcı, Akça kesme ormanı sahası

Bu orman sahası kuzeyde kumullar ve Terkos gölünün güneyinden Marmara denizine ve İstanbul boğazına kadar uzanır. Batısında Kuzey Trakya orman mıntıkası ile Çatalca kütlesi, kuzeyinde Kısırmandıra orman sahası ve Kemerburgaz - Bebek hattı tarafından sınırlanır. Sahanın kuzeyi ile güneyi arasında iklim farkları vardır. Ancak güney kesimi artık tamamen bir yerleşme sahası durumundadır. Bu nedenle kuzey kesimi ile bir arada mütalâa edilmiştir. Kuzeyde çalılışmış veya yalancı makiye dönüşmüş olan orman kalıntılarında Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd), Mazı meşesi (*Quercus infectoria* Oliv.), Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.), Adi kocayemiş (*Arbutus unedo* L.), Katran ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.), Akça kesme (*Phyllirea latifolia* L.), Kızılcık (*Cornus mas* L.), Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.), Katırtırnağı (*Spartium junceum* L.), Laden (*Cistus* sp.) türleri hakimdir. Güneye inildikçe meşeler, Doğu gürgeni ve Adi kocayemiş orman kalıntılarının tür bileşiminden çekilir ve özellikle Akça kesme, Katran ardıcı, Laden, Katırtırnağı çalılıklarda hakim türler olarak görülür.

Örnek alan No : 415 Yükselti : 89 m.
(Höhe)

Yer (ort.) : Terkos (Durusu) gölü güneyinde Kocakışla
tepe (Kocakışla Hügel, Südlich von Terkos
- Durusu - See)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Tüylü Meşe (<i>Q. pubescens</i> Wild)	3
Doğu Gürgeni (<i>Carpinus orientalis</i> Mill.)	3
Mazı Meşesi (<i>Q. infectoria</i> Oliv)	1
Saph Meşe (<i>Q. pedunculata</i> C. Koch)	1
Katran Ardıcı (<i>Juniperus oxycedrus</i> L.)	3
Akçakesme (<i>Phyllirea latifolia</i>)	3
Adi Kocayemiş (<i>Arbutus unedo</i> L.)	3
Ahlat (<i>Pirus eleagrifolius</i> Pall)	1
Kızılçik (<i>Cornus mas</i> L.)	2
Kuşkonmaz (<i>Asparagus acutifolius</i>)	1
Karaçalı (<i>Paliurus aculeatus</i> L.)	2
Laden (<i>Cistus</i> sp.)	2
Katırtırnağı (<i>Sparticum junceum</i> L.)	2
Barut ağacı (<i>Frangula alnus</i> Mill.)	1

2.3.2) Cendere boğazı - Rumelihisarı Kermes meşesi orman sahası

Kemerburgaz - Bebek hattı ile Kemerburgaz - Yeniköy hattı ve İstanbul boğazı arasında kalan üggede Kermes meşesi (*Quercus coccifera* L.) toplulukları vardır. Özellikle Kâğıthane - Kemerburgaz yolunun geçtiği Cendere boğazındaki orman kalıntıları ilginç bir durum gösterir. Bu orman sahasındaki dere içleri ve güney bakılı yamaçlar kuzeydeki sırtların kuytusunda olup kuzeydoğu rüzgârının etkisinden korunmaktadır. Kermes meşesinin yayılış sahasını Kâğıthane deresi boyunca uzatıp Yedikule'ye kadar vardırırmak mümkün görünmekte ise de buralarda herhangi bir tespit yapmak imkânsızdır. Kermes meşesinin yanında Akça kesme (*Phyllirea latifolia* L.), Katırtırnağı (*Spartium junceum* L.), Laden türleri (*Cistus* sp.) hakim olarak buradaki makinin bileşimine katılırlar.

2.3.3) Çatalca Mazı meşesi, Tüylü meşe orman sahası

Bu orman sahası Büyükçekmece - Çatalca karayolunun batısında bulunan Çatalca kütlesini kapsar. Kütle kuzeyde İncegiz köyüne kadar uzanır. Yükselti 329 m'ye (Çıplaktepe) ulaşır. Çatalca kütlesinde kristalen şist ve granit anataşları bulunur. Orman hemen tamamen yok edilmiştir. Sadece Muratbey köyü üzerinde ufak bir Tüylü meşe topluluğu ve Çatalca batısı ile kuzeyinde bazı meşe çalılıkları kalmıştır. Bu kalıntılar

arasında Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd), Mazı meşesi (*Quercus infectoria* Oliv), Akçakesme (*Phyllirea latifolia* L.), Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.), Katran ardıcı (*Juniperus Oxycedrus* L.) türleri çok miktarda bulunurlar.

3. İç Trakya - Meriç orman mntakası.

İç Trakya - Meriç orman mntikasında eski ormanlardan günümüze çalılaşmış sahalar kalabilmiştir. Eski orman sahalarının çoğu bugün tarım arazisi halindedir. Halen çalılık durumunda olanlar da mera olarak kullanılmaktadır. Ancak İç Trakyada tarım arazisini tehdit eden ve kuraklığı arttıran kurutucu ve toprağın ince kısmını taşıyıcı rüzgâr etkilerinin halen çalılık olan orman sahalarını yeniden ağaçlandırmak ve aralarını rüzgar perdeleri ile takviye etmek suretiyle bertaraf edilebileceği de bir gerçektir. Böylece İç Trakyada asırlardır devamedegelen antropojen stepleşme önlenabilir ve tarım sahaları da emniyete alınabilir. Diğer taraftan geniş taban düzlüklerinde kavak yetiştirmeğe elverişli sahalardır. Ayrıca İç Trakyada yoğun yerleşme merkezlerindeki halkın dinlenme ormanlarına olan ihtiyacının da karşılanması gereklidir. Bu nedenlerle İç Trakya - Meriç sahası ayrı karakterde bir orman mntikası olarak ayırte-dilebilir.

İç Trakyanın kuzey doğusundaki Vize - Saray - Çerkezköy - Çanta - Sinekli hattının kuzeyinde kalan kısmı ormanların tür bileşimindeki bazı özellikler nedeniyle Kuzey Trakya orman mntikasına katılmıştır.

İç Trakya - Meriç orman mntikasını kuzeyden Kuzey Trakya orman mntikası, doğuda Çatalca yarımadası orman mntikası, güneyde Marmara denizi, Güney Trakya orman mntikası, Ege denizi ve batıda Meriç nehri çevreler.

İç Trakya - Meriç orman mntikası üç alt orman mntikasına ayırte-dilmiştir.

3.1. İç Trakya - Meriç tüylü meşe, Kara çalı, alt orman mntikası.

Bu alt orman mntikası İç Trakya ile Meriç sahasının Meriç ve Hisarlıdağ andezit yükselteleri dışında tamamını kapsar. Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd.), ve Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.) türleri alt mntikadaki bütün orman artıklarında hakim türler olarak görülürler. Geniş bir yayılışa sahip marnlar üzerinde hakim olmayan veya hiç görülme-yen bazı türler $CaCO_3$ 'süz ve çakıllı gevşek pliosen tortulları üze-

rinde bulunurlar. Bunlar Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny), Saçlı meşe (*Quercus Cerris* L.), Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.) Akçakesme (*Phyllirea latifolia* L.) türleridir. Ayrıca İpsala doğusun-
daki sırtlarda Kızılcım (*Pinus brutia* Henry) topluluklarının kalıntıları da vardır.

Örnek alan No : 14

Yükselti : 290 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : Vize güneyinde Topçuköy - Hasboğalarköyü
yol kavşağından Topçuköy yönüne doğru 3
km. uzaklıkta.

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Wild.)
Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.)
Geyik Dikeni (*Crateagus monogyna* Jacq.)
Yabanigül (*Rosa* sp.)

4
3
+
+

Örnek alan No : 428

Yükselti : 80 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : Kırcaali - Uzunköprü arasında Yeniköy gü-
ney batısında Ada mevki orman kalıntısı

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Wild.)
Doğu Gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.)
Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.)
Geyik Dikeni (*Crateagus monogyna* Jacq.)
Menengiç (*Pistacia terebinthus* L.)
Kızılçık (*Cornus mas.* L.)
Ahlat (*Pirus* sp.)
Yabanigül (*Rosa* sp.)

4
2
4
2
2
1
+
+

Örnek alan No : B 11

Yükselti : 70 m.

Yer (Ort.) : İbriktepe kuzey doğusunda Altıyazı (Harala)
güneyindeki orman kalıntısı.

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Wild.)
Ova Karaağacı (*Ulmus campestris* L.)
Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.)
Akçakesme (*Phyllirea latifolia* L.)
Ahlat (*Pirus* sp.)

5
2
4
3
1

3.2 Meriç - Ergene arası Macar meşesi alt orman mntıkası.

Meriç - Ergene nehirleri arasındaki andezitler ve andezit tüfleri yükseltisi üzerinde ormanın tür bileşiminin değiştiği görülmüştür. Burada hakim olan Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny)'den başka Saçlı meşe (*Quercus cerris* L.), Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.), Katran ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.) ve Kara çalı (*Paliurus aculeatus* Lam.) türleri de orman artıklarının bileşimine katılır.

Örnek alan No : B 18

Yer (Ort.) : *Meriç ilçesi güneyinde volkanik tüf üzerinde (Südlich von Stadt Meriç, auf der vulkanischen Tuffe)*

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
<i>Macar Meşesi (Q. hungarica Hubeny)</i>	4
<i>Saçlı Meşe (Q. cerris L.)</i>	2
<i>Doğu Gürgeni (Carpinus orientalis Mill.)</i>	2
<i>Katran Ardıcı (Juniperus oxycedrus L.)</i>	2
<i>Karaçalı (Paliurus aculeatus Lam.)</i>	2

3.3. Hisarlıdağ alt orman mntıkası.

Hisarlıdağ 385 m. ye varan yükseltisi ve anataş özellikleri nedeniyle bir alt orman mntıkası olarak ayrılmıştır. Hisarlıdağ alt orman mntıkası dağın eteğinde Kermes meşesi ve Tüylü meşenin hakim olduğu bir orman kuşağı ile yüksek kesiminde Macar meşesi ve Tüylü meşenin hakim olduğu bir orman sahasına ayırtdılmıştır.

3.3.1) Hisarlıdağ Kermes meşesi - Tüylü meşe orman kuşağı

Hisarlıdağ eteğinin batı ve kuzeyinde Kermes meşesi (*Quercus coccifera* L.), güney ve doğusunda Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd.) türlerinin daha fazla bulunduğu bir orman kuşağı ayırtdılmıştır. Bu türlerden başka Akça kesme (*Phyllirea latifolia* L.), Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.) da önemli miktarda bulunurlar.

Örnek alan No : A 10

Yükselti : 4 m
(Höhe)

Yer (Ort.) : *Hisarlıdağ kuzeyinde Balıkçevleri mevkiinin doğusu (anataş kalker) (Nördlich von Hisarlı Berg, östlich von Fischer häuser auf dem kalkboden)*

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
<i>Kermes Meşesi (Q. coccifera L.)</i>	4
<i>Akçakesme (Phyllirea latifolia L.)</i>	3
<i>Karaçalı (Paliurus aculeatus Lam.)</i>	2
<i>Yabani Mersin (Ruscus aculeatus L.)</i>	3

(NOT : Bu mevkide andezitler üzerinde de aynı türler ve bulunuş oranları tespit edildi Örnek alan no. 11.

Örnek alan No : A 14

Yükselti : 160 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : Yazırköyü kuzeyi (anataşı volkanik tüf)
(Nördlich von Yazır Dorf, auf der vulkanisc-
hen Tuffe)Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Wild)
Saçlı Meşe (*Q. cerris* L.)
Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.)

Örtme oranları

4

1

4

3.3.2) Hisarlıdağ Macar meşesi, Tüylü meşe orman sahası

Hisarlıdağın yüksek kesiminde Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) ile Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd.) hakim türler olarak bulunmuştur. Güney bakılı yamaçlarda 250 m. yükseltide Tüylü meşe, Macar meşesine hakimdir. Buna karşılık tepede ve kuzey bakılı yamaçlarda 200 m. ye kadar Macar meşesi hakimdir. Ayrıca Akça kesme (*Phyllirea latifolia* L.), Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lamm.) da dikkati çekecek miktarda bulunur. Kermes meşesi (*Quercus coccifera* L.) tepeye doğru çıkıldıkça azalır ve tepede bulunmaz.

Örnek alan No : 497/3

Yükselti : 250 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : Hisarlıdağın kuzeydoğu bakılı yamacında, Hi-
sarlı mahallesi üstünde (Auf den Nord - Ost
Hang Hisarlı Berg)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Macar Meşesi (*Q. hungarica* Hubeny)

3

Ova Akçağacı (*Acer campestre* L.)

3

Doğu Gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.)

2

Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Wild)

1

Çiçekli Dişbudak (*Fraxinus ornus* L.)

1

Kermes Meşesi (*Q. coccifera* L.)

2

Akçakesme (*Phyllirea latifolia* L.)

3

Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.)

2

Yabanigül (*Rosa* sp.)

1

Geyik Dikeni (*Crateagus monogyna* Jacq.)

1

Ahlat (*Pirus* sp.)

1

Kuşkonmaz (*Asparagus acutifolius*)

1

Örnek alan No : 496

Yükselti : 375 m.

(Höhe)

Yer (Ort.) : Hisarlıdağı (Hisarlı Berg)

Ağaç ve Çalı türleri

Örtme oranları

Macar Meşesi (*Q. hungarica* Hubeny)

3

Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Willd)

3

Mazı Meşesi (*Q. infectoria* Oliv)

1

Ova Akçağacı (*Acer campestre* L.)

2

Doğu Gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.)

r

Kermes Meşesi (*Q. coccifera* L.)

+

Akçakesme (*Phyllirea latifolia* L.)

2

Geyik Dikeni (*Crateagus monogyna* Jacq.)

1

Ahlat (*Pirus* sp.)

1

4. Güney Trakya ve Gelibolu yarımadası orman mntıkası.

Güney Trakyadaki Korudağ ve Ganos dağlık kütleleri ile bunların kuzeyindeki Hacıdağ - Şahin tepelik arazisi ve Gelibolu yarımadası bir orman mntıkası olarak ayrılmıştır. Bu orman mntıkasını batıda Mecidiyeköy, Keşan, Hacıdağ hattı, kuzeyde Çongara dere, doğuda Süleymaniye - Şahin doğusundan geçip, Ahmetpaşa - Malkara, İnce hattının kuzeyinde Tekirdağına doğru uzanan oligosen kum taşları ile miosen marlları ve alüvyonlar arasındaki sınır doğuda Tekirdağ batısındaki 250 m'lik eş yükselti eğrisi ile çevrenilir.

Alt mntıkanın sahip olduğu jeomorfolojik, yapı, iklim ve ana toprak özelliklerinin farkları buradaki ormanların tür bileşimlerinde de ilginç değişikliklere sebep olmuştur. Güney Trakya ve Gelibolu orman mntıkasında ayırte edilen üç alt orman mntıkası Kuzey Trakyada alt orman mntıkalarının aksine orman kuşaklarına, orman kuşakları değil orman sahalarına ayırte edilerek incelenmiştir.

4.1. Gelibolu yarımadası Kermes meşesi, Kızılçam alt orman mntıkası.

Gelibolu yarımadası alt orman mntıkasının kuzey doğuda sınırı Şarköy kuzeyindeki Doğan tepe güneyindeki Müstecep çiftliğinden geçmiştir. Bu alt orman mntıkasında Kızılçam (*Pinus brutia* Henry ve Kermes meşesi (*Quercus coccifera*)'nden başka Akça kesme (*Phyllirea latifolia* L.), Katran ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.), türleri de hakim olarak bulunurlar. Bunların yanında Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd), Mazı meşesi (*Quercus infectoria* Oliv), Sandal (*Arbutus*

andrachnae L.), Laden (Cistus sp.), Karaçalı (Paliurus aculeatus Lam.) Menengiç (Pistacia trebinthus L.), Barut ağacı (Rhamnus frangula L.), Katır tırnağı (Spartium junceum L.) türleri de dikkati çekerler.

Gelibolu yarımadasında iklim hakimiyeti anataş ve toprak farklarına göre belirgin orman kuşaklarını ayıramıyacak kadar kuvvetli olmakla beraber yükselti farkları yanında anataşın ve toprağın özelliklerine göre ormanı ve makiyi teşkil eden türlerin bulunuş oranlarının değiştiğine burada dikkati çekmek yerinde olur. Meselâ Macar meşesine CaCO_3 'suz ve çakıllı, gevşek pliosen tortulları üzerinde rastlanmıştır. (Eşekçıdağı 300 m yükseltide). Ayrıca Kızılcım kalkersiz materyaller üzerinde daha az miktarda bulunmaktadır. Aynı durum Korudağın yüksek kısmında da görülmüştür.

Örnek alan No : 483

Yükselti : 200 m.
(Höhe)

Yer (Ort) : Gelibolu yarımadası Pazarlıköy Eşekçıdağı arası (Gelibolu - Halbinsel zwischen Pazarlık Dorf und Eşekçi Berg)

Anataş CaCO_3 'ü Pliyosen anamateryali (Auf den CaCO_3 haltigen pliozän Material)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Kızılcım (*Pinus brutia* Henry) 4
Mazi Meşesi (*Q. infectoria* Oliv.) 2
Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Wild) 2
Kermes Meşesi (*Q. coccifera* L.) 3
Katran Ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.) 2
Akçakesme (*Phyllirea latifolia* L.) 4
Sandal (*Arbutus andrachnae* L.) 2
Laden (*Cistus* sp.) 2
Katırtırnağı (*Sparticum junceum* L.) 1
Menengiç (*Pistacia trebinthus* L.) 1

Örnek alan No : 485

Yükselti : 300 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Gelibolu yarımadası Eşekçıdağı (Gelibolu - Halbinsel Eşekçi Berg)

Anataş : CaCO_3 'suz ve çakıllı gevşek anamateryal (Pliyosen) (Auf den CaCO_3 freiem pliozän Material)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Kızılcım (*Pinus brutia* Henry) (kütükler mevcut) 2
Mazi meşesi (*Q. infectoria* Oliv.) 2
Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Wild) 2

<i>Macar Meşesi</i> (<i>Q. lunyrica</i> Hubeny)	2
<i>Kermes Meşesi</i> (<i>Q. coccifera</i> L.)	2
<i>Katran Ardıcı</i> (<i>Juniperus oxycedrus</i> L.)	1
<i>Akçakesme</i> (<i>Phyllirea latifolia</i> L.)	1
<i>Laden</i> (<i>Cistus</i> sp.)	2
<i>Geyik Dilkeni</i> (<i>Crateagus jacq.</i>)	1
<i>Karaçalı</i> (<i>Paliurus aculeatus</i> Lam.)	1
<i>Barut ağacı</i> (<i>Alnus frangula</i> L.)	1
<i>Menengiç</i> (<i>Pistacia trebinthus</i> L.)	1

Örnek alan No : Ç 4

Yer (Ort.) : Alçitepe (Alçı Hügel)

Anataş : Kalkerli materyal (Auf den kalk haltigen Boden)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
<i>Kızılcam</i> (<i>P. brutia</i> Henry)	3
<i>Kermes Meşesi</i> (<i>Q. coccifera</i> L.)	4
<i>Katran Ardıcı</i> (<i>J. oxycedrus</i> L.)	4
<i>Ahlat</i> (<i>Pirus</i> sp.)	3
<i>Laden</i> (<i>Cistus</i> sp.)	3
<i>Geven</i> (<i>Astragalus anatolicus</i> Bois.)	3

Örnek alan No ; C 13

Yükselti : 100 m
(Höhe)

Yer (Ort.) : Kavakköyü - Şarköy arasında Helvacitepenin
kuzeyinde (Nördlich von Helvacı Hügel)

Anataş : Kalker (Auf dem Kalk haltigen Boden)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
<i>Tüylü Meşe</i> (<i>Q. pubescens</i> Wild)	1
<i>Kermes Meşesi</i> (<i>Q. coccifera</i> L.)	4
<i>Akçakesme</i> (<i>Phyllirea latifolia</i> L.)	3
<i>Katır Tırnağı</i> (<i>Sparticum junceum</i> L.)	3
<i>Katran Ardıcı</i> (<i>Juniperus oxycedrus</i> L.)	2
<i>Karaçalı</i> (<i>Paliurus aculeatus</i> Lam.)	2
<i>Laden</i> (<i>Cistus</i> sp.)	3
<i>Kuşkonmaz</i> (<i>Asparagus acutifolius</i> L.)	2
<i>Menengiç</i> (<i>Pistacia trebinthus</i> L.)	1

4.2. Ganosdağı - Korudağı alt orman mıntıkası.

Bu alt orman mıntıkası Keşan güneyinde Yerlisu, Mahmutköy, Emir ali köy, Ormanlı köy, Işıklar köyü çizgisi ile Saros körfezi ve Marmara denizi arasındaki araziye kapsar. Burada Saros körfezinden kuzeye doğru yükselen Korudağı kütlesi ile Marmara denizinden kuzey batıya doğru yükselen Ganos kütlesinin üzerindeki ormanların bahis konusu yönlerde

bir kuşaklaşmaya sahip olabilecekleri ilk bakışta düşünülebilir. Fakat Saros körfezi üzerinden hakim GB (Iodos) rüzgârı altında ve alçak sahalar boyunca kuzey doğu yönünde sokulan deniz etkisi göz önüne alınmalıdır. Güney batıdan gelen deniz etkisi, ormanın tür bileşimindeki değişimin sadece güneyden kuzeye doğru değil, güney batıdan kuzeydoğuya doğru da gelişmesine sebep olmuştur.

4.2.1. Ganosdağı - Korudağı kıyı kuşağı

Ganosdağlık kütesinin Marmara denizi kıyısındaki eteklerinde yer alan bağ sahası ile Koru dağı kütesinin güneyindeki Evreşe ovası Ganosdağı - Korudağı kıyı kuşağı adı altında ormanlık kesimlerden ayırt edilmiştir.

4.2.1.1) Evreşe ovası Karaçalı, Akçakesme sahası

Evreşe ovası geniş bir tarım arazisi olup, buradaki tarlalar arasında bazı kesimlerde Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.) ve Akça kesme (*Phyllirea latifolia* L.) türlerine rastlanmıştır.

4.2.1.2) Şarköy - Mürefte bağ sahası

Burası eski bir orman sahası olmakla beraber eskidenberi yapılan bağcılık nedeniyle orman artıkları ancak bağcılığa uygun olmayan taşlı topraklara sahip yerlerde kalmıştır. Sahanın sınırı ortalama 250-300 m yükseltiye kadar çıkar. Orman artıklarında Kermes meşesi (*Quercus coccifera* L.), Katran ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.), Akçakesme (*Phyllirea latifolia* L.) gibi maki elemanları hakimdir.

Örnek alan No : 448

Yükselti : 90 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Şarköy kuzeyinde Şarköy'ün su deposu civarı
(Nördlich von Şarköy)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

<i>Kermes Meşesi</i> (<i>Q. coccifera</i> L.)	4
<i>Katran Ardıcı</i> (<i>J. oxycedrus</i> L.)	3
<i>Akçakesme</i> (<i>Phyllirea latifolia</i> L.)	1
<i>Adaçayı yapraklı Laden</i> (<i>Cistus salvifolius</i> L.)	3
<i>Karaçalı</i> (<i>Paliurus acutifolius</i> Lam.)	+
<i>Ahlut</i> (<i>Pirus</i> sp.)	1
<i>Yabani Mersin</i> (<i>Ruscus aculeatus</i> L.)	1
<i>Böğürtlen</i> (<i>Rubus fruticosus</i>)	1

4.2.2. Ganosdağı - Korudağı güneyi Tüylü meşe orman kuşağı.

Bu orman kuşağı Korudağı kütlesi ile Ganos kütesinin güney yamaçlarını kapsar ve kuzeydoğuda Kumbağ batısına kadar uzanır. Orman kuşağının üst yükseltisi Korudağı güneyinde 250 m, Ganosdağı güneyinde ise 500 m'den geçer. Kuşak iki dağlık kütle arasında kuzeye doğru biraz genişler.

4.2.2.1) Korudağı güneyi Tüylü meşe, Kızılçam, Kermes meşesi orman sahası.

Bu orman sahası Korudağı kütesinin güney yamaçlarında 250 m yükselti ile Saros körfezi ve Evreşe ovası arasını kapsar. Doğuda Bayramiç köyü, Bekçitepe, Çimendere köyü hattı ile sınırlanır. Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd), Kızılçam (*Pinus brutia* Henry) ve Kermes meşesi (*Quercus coccifera* L.) hakim türlerdir. Ayrıca Saçlı meşe (*Quercus cerris* L.), Katran ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.), Menengiç (*Pistacia terebinthus* L.), Akça kesme (*Phyllirea latifolia* L.) Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.) türleri her yerde ormanın veya makinin bileşimine katılırlar.

Örnek alan No : C 10

Yükselti : 128 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Korudağ güney yamacında Kalealtı köyü batısında (Süd - Hang von Korudağ Massiv)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Kızılçam (<i>Pinus brutia</i> Henry)	3*
Tüylü Meşe (<i>Q. pubescens</i> Wild)	3
Saçlı Meşe (<i>Q. cerris</i> L.)	1
Kermes Meşesi (<i>Q. coccifera</i> L.)	4
Akçakesme (<i>Phyllirea latifolia</i> L.)	3
Katran Ardıcı (<i>Juniperus oxycedrus</i> L.)	—**
Karaçalı (<i>Paliurus aculeatus</i> Lam.)	3
Menengiç (<i>Pistacia terebinthus</i> L.)	1
Akçağaç yapraklı Üvez (<i>Sorbus torminalis</i> L.)	1
Kuşkonmaz (<i>Asparagus acutifolius</i> L.)	2

* yangından sonra kesilmiş ağaçların kütüklerinden

** yangından sonra kesilmiş olabilir, görülemedi.

4.2.2.2) Ganosdağ - Korudağı arası Tüylü Meşe, Kermes meşesi, Saçlı meşe, Doğu gürgeni orman sahası.

Korudağı ile Ganosdağı kütleleri arasındaki alçak saha kuzeye doğru İshaklı'ya kadar genişler. Batıda Bayramiç köyü ve, Bekçitepe arasında 200 - 250 m yükselti ile, doğuda (Şarköyün kuzeyinde) Araplıkö-

yü - Bulgur köyü batısında 200 - 300 m yükselti sahayı sınırlar. Burada Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd), Kermes meşesi (*Quercus coccifera* L.), Sağlı meşe (*Quercus cerris* L.), Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.) hakim olarak bulunan türlerdir.

4.2.2.3) Ganosdağı güneyi Tüylü meşe, Katran ardıcı orman sahası.

Bu orman sahasının alt sınırı batıda Araplı ve Bulgur köylerinin batısında 200 - 300 m yükseltilerden. üst sınırı ise aynı köylerin doğusunda 400 - 500 m yükseltilerden geçer. Üst sınır batıdan doğuya 400 m'den 500 m'ye doğru yükselir ve Uçmakdere kuzeyinden 500 m yükseltiyi izleyerek Kumbağ batısına ulaşır. Sahanın güneyinde Şarköy ve Mürefte bağ sahası yer alır. Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd), Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny), Katran ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.) hakim türlerdir. Ayrıca mazı meşesi (*Quercus infectoria* Oliv), Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.), Akçakesme (*Phyllirea latifolia* L.), Laden (*Cistus* sp.), Menengiç (*Pistacia terebinthus* L.) türleri her yerde karışık türler olarak bulunur. Tüylü meşenin hakimiyeti yükselti arttıkça zayıflamaktadır. Doğuda Kumbağ güneyinde Sütlice Çiftliği yolunda Kermes meşesi de (*Quercus coccifera* L.) tespit edilmiştir.

Örnek alan No : 447

Yükselti : 160 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Gölcük kuzeyinde, Gölcükten hemen sonra, başlayan yamaç üzerinde (Nördlich von Gölcük)

Ağaç ve çalı türleri

Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Willd)
Doğu Gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.)
Kermes Meşesi (*Q. coccifera* L.)
Akçakesme (*Phyllirea latifolia* L.)
Katran Ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.)
Laden (*Cistus* sp.)
Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.)
Geyik Dikeni (*Crateagus monogyna* Jacq.)
Ahlat (*Pirus* sp.)
Kuşkonmaz (*Asparagus aculifolius* L.)

Örtme oranları

3
2
3
3
2
1
1
1
1
2

Örnek alan No : 435

Yükselti : 400 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : Güzelköy (Melen) Ganosdağı arasında 400 m
yüksektide (Zwischen Güzel Dorf und Ganos
Berg)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Katrancı (Juniperus oxycedrus L.)

4

Tüylü Meşe (Q. pubescens Wild)

2

Ahlat (Pirus sp.)

2

Menengiç (Pistacia terebinthus L.)

+

Adaçayı yapraklı Laden (C. salviafolius L.)

+

Örnek alan No : 431

Yükselti : 350 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : Uçmakdere batısında 350 m. yüksekide.
(Westlich von Uçmakdere)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Tüylü Meşe (Q. pubescens Wild)

3

Mazi Meşesi (Q. infectoria Oliv.)

1

Saplı Meşe (Q. pedunculata K. Koch)

1

Doğu Gürgeni (Carpinus orientalis Mill.)

1

Erguvan (Cercis siliquastrum L.)

3

Menengiç (Pistacia terebinthus L.)

2

Katrancı (Sparticum junceum L.)

2

Yabanigül (Rosa sp.)

2

Laden (Cistus sp.)

+

Örnek alan No ; 505

Yer (Ort.) : Kumbağ güneyinde Sütlüce çiftliği yolunda
ağaçlandırma sahası (Südlich von Kumbağ,
in der Richtung Sütlüce Bauerhof)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Saplı Meşe (Q. pedunculata K. Koch)

1

(Q. haas Ky.)

1

Mazi Meşesi (Q. infectoria Oliv.)

1

Kermes Meşesi (Q. coccifera L.)

2

Katrancı (Juniperus oxycedrus L.)

2

Katrancı (Sparticum junceum L.)

3

Adaçayı (Salvia sp.)

2

4.2.3. Ganosdağı ve Korudağı üst orman kuşağı.

Ganosdağı ve Korudağı kütlelerinin üst kısımlardaki iki orman sahasında Macar meşesinin yer yer hakim ve yer yer karışan tür olarak varlığı ilgi çekicidir. Macar meşesinin 300 m ve daha yüksekte bulunması ve yer yer hakimiyeti Hisarlı dağda ve Gelibolu yarımadasında Eşekçidağında da tespit edilmiştir. Bu orman kuşağı üç orman sahasına ayırt edilmiştir.

4.2.3.1) Ganosdağı Saçlı meşe, Mazı meşesi, Macar meşesi orman kuşağı.

Bu orman sahası batıda 400 - 500 m yükseltiler arasından geçen bir hat, güneyde batıdan doğuya 400 - 500 m yükseltilerden geçen bir hat ve kuzeyde 500 m yükselti eğrisi ile sınırlanır. Saçlı meşe (*Quercus ceris* L.), Mazı meşesi (*Quercus infectoria* Oliv.), Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) türleri hakim olarak, Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd), Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill), Katran ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.), Katırtırnağı (*Spartium junceum* L.), Laden (*Cistus* sp.) türleri de karışan türler olarak bulunur.

Örnek alan No : 440

Yükselti : 700 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : *Güzelköy (Melen) kuzeyinde Ganosdağı yđ-
nünde (Nördlich von Güzel Dorf)*

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Saçlı Meşe (*Q. cerris* L.) 3
Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Willd) 3
Doğu Gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.) 3
Katran Ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.) 3
Tüylü Laden (*Cistus creticus* L.) 3

Örnek alan No : 441

Yükselti : 744 m.
(Höhe)Yer (Ort.) : *Güzelköy kuzeyinde Ganosdağının güney ya-
macında (Nördlich von Güzel Dorf)*

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Tüylü Meşe (*Q. pubescens* Willd) 3
Saçlı Meşe (*Q. cerris* L.) 3
Macar Meşesi (*Q. hungarica* Hubeny) 2
Katran Ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.) 3
Tüylü Laden (*Cistus creticus* L.) 3
Yabanigül (*Rosa* sp.) 2

4.2.3.2) Korudağı Macar meşesi, Kızılçam orman sahası.

Bu orman sahası kuzeyde Çamlıca tepenin kuzey ve güneyinden geçip Elmalı tepeye doğru uzanan 200 - 250 m'lik eş yükselti eğrisi ile güneyde 250 m eşyükselti eğrisi tarafından sınırlanır ve Korudağ kütleinin üst kesimini kapsayarak batıdan doğuya doğru uzanır. Doğuda ve batıda da sınırları 200 - 250 m yükselti arasında geçer. Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny) ve Kızılçam (*Pinus brutia* Henry) hakim türlerdir. Ayrıca Saçlımeşe (*Quercus cerris* L.), Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd), Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill) Akça kesme (*Phyllirea latifolia* L.), Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam) türleri yer yer karışık ve yer yer de hakim olarak bulunurlar. Ormanı tahrip edici kesimler ve yangınlar sonucunda Kızılçam birçok yerlerde sahadan çekilmiştir. Ağaçlandırmalarla bu tür yeniden sahaya getirilmektedir.

Örnek alan No : C 7

Yükselti : 220 m
(Höhe)

Yer (Ort.) : Keşan - Korudağ yolunda Yerlisu Orman Bölgesinin Korudağ yönünde 1 km. uzağında.
(Zwischen Keşan und Korudağ - Massiv)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Kızılçam (<i>Pinus brutia</i> Henry)	3
Macar Meşesi (<i>Q. hungarica</i> Hubeny)	3
Saçlı Meşe (<i>Q. cerris</i> L.)	3
Tüylü Meşe (<i>Q. pubescens</i> Willd)	1
Doğu Gürgeni (<i>Carpinus orientalis</i> Mill.)	2
Akçakesme (<i>Phyllirea latifolia</i> L.)	2
Katırtırnağı (<i>Sparticum junceum</i> L.)	2
Karaçalı (<i>Paliurus aculeatus</i> Lam.)	2
Ahlat (<i>Pirus</i> sp.)	2
Laden (<i>Cistus</i> sp.)	3
Geyik Dikeni (<i>Crateagus monogyna</i> Jacq.)	1
Böğürtlen (<i>Rubus</i> sp.)	2

Örnek alan No : C. 8 ve N. 495

Yükselti : 320-350 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Korudağ, Kısıkkaya karakolunun kuzeyindeki sırt. (Auf den Rücken von Korudağ - Massiv)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Kızılçam (<i>Pinus brutia</i> Henry)	3*
Macar Meşesi (<i>Q. hungarica</i> Hubeny)	4
Akça ağaç yapraklı Üvez (<i>Sorbus torminalis</i> L.)	r
Ahlat (<i>Pirus</i> sp.)	1
Kermes Meşesi (<i>Q. coccifera</i> L.)	tek fert

* kesik ağaçların kütüklerinden

Örnek alan No : C 9

Yükselti : 241 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Korudağ güneybatı yamacında Kısıkkaya karakolu - Kalealtı köyü arasında (Süd - West Hang von Korudağ - Massiv)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Kızılçam (<i>Pinus brutia</i> Henry)	3*
Macar Meşesi (<i>Q. hungarica</i> Hubeny)	4
Tüylü Meşe (<i>Q. pubescens</i> Willd)	2
Saçlı Meşe (<i>Q. cerris</i> L.)	1
Mazı Meşesi (<i>Q. infectoria</i> Oliv)	+
Katran Ardıcı (<i>Juniperus oxycedrus</i> L.)	1
Menengiç (<i>Pistacia terebinthus</i> L.)	1
Akçakesme (<i>Phyllirea latifolia</i> L.)	2
Karaçalı (<i>Paliurus aculeatus</i> Lam.)	2
Ahlat (<i>Pirus</i> sp.)	1
Laden (<i>Cistus</i> sp.)	4
Geyik Dikeni (<i>Crateagus monogyna</i> Jacq.)	1
Yabanigül (<i>Rosa</i> sp.)	2

* kesilmiş ağaçların kütüklerinden

4.2.3.3) Yerlisu Macar Meşesi, Kızılçam, Kermes Meşesi orman sahası.

Korudağı kütesinin, kuzeydeki Derbent boğazı deresine doğru inen yamaçlarında ormanı teşkil eden türlerin arasına Kermes meşesi (*Quercus coccifera* L.) önemli derecede karışır. Yerlisu orman sahası Korudağı güneyindeki orman sahasından Macar meşesinin varlığı ile ayrılır. Macar meşesinin burada bulunuşunu genel bakının etkisine bağlamak yerinde olur. Kermes meşesinin varlığında ise Derbent boğazı deresi vadisi boyunca kuzey doğuya doğru sokulan deniz etkisinin rolü olsa gerektir. Bu orman sahasının güneyinde Korudağı Macar meşesi - Kızılçam orman sahası yer alır. Kuzeyinde ise Çamlıca, Mahmutköy, Kadıköy çizgisinde 50 m'lik yükselti ile sınırlanır. Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny), Kızılçam (*Pinus brutia* Henry), Kermes meşesi (*Quercus coccifera* L.) hakim türlerdir. Ayrıca Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Wild), Mazı meşesi (*Quercus infectoria* Oliv.) Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill), Katran ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.), Akça kesme (*Phyllirea latifolia* L.), Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam), Laden (*Cistus* sp.) türleri de çok miktarda ve her yerde görülürler.

Örnek alan No : C 4

Yükselti : 70 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Keşan güneyinde Bahçeköyden Küçük Yerli-
su'ya doğru, Kadıköy barajı yol kavşağını
geçtikten sonra virajlardaki ilk Kızılgam or-
manı (meşe türleri çalılışmış veya alt taba-
kayı teşkil ederler) (Südlich von Keşan)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Kızılgam (<i>Pinus brutia</i> Henry)	4
Macar Meşesi (<i>Q. hungarica</i> Hubeny)	3
Tüylü Meşe (<i>Q. pubescens</i> Willd)	3
Kermes Meşesi (<i>Q. coccifera</i> L.)	3
Akçakesme (<i>Phyllirea latifolia</i> L.)	3
Katran Ardıcı (<i>Juniperus oxycedrus</i> L.)	3
Karaçalı (<i>Paliurus aculeatus</i> Lam.)	2
Ahlat (<i>Pirus</i> sp.)	1
Laden (<i>Cistus</i> sp.)	2
Kuşkonmaz (<i>Asparagus aculeatus</i> L.)	2

Örnek alan No : C. 5

Yükselti : 130 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Küçükyerlisu güneyinde (Meşe türleri çalılış-
mış veya alt tabakayı teşkil ediyorlar) (Süd-
lich von Küçükyerlisu)

Ağaç ve çalı türleri

Örtme oranları

Kızılgam (<i>Pinus brutia</i> Henry)	4
Macar Meşesi (<i>Q. hungarica</i> Hubeny)	3
Tüylü Meşe (<i>Q. pubescens</i> Willd)	2
Doğu Gürgeni (<i>Carpinus orientalis</i> Mill.)	2
Kermes Meşesi (<i>Q. coccifera</i> L.)	3
Akçakesme (<i>Phyllirea latifolia</i> L.)	3
Katran Ardıcı (<i>Juniperus oxycedrus</i> L.)	2
Geyik Dikeni (<i>Crateagus monogyna</i> Jacq.)	+
Laden (<i>Cistus</i> sp.)	3
Kuşkonmaz (<i>Asparagus acutifolius</i> L.)	+
Böğürtlen (<i>Rubus</i> sp.)	2

4.3. Ganosdağı - Korudağı Kuzeyi alt orman mntıkası

Ganosdağı ve Korudağı kütlelerinin İç Trakya'ya doğru inen ya-
maçları ve daha kuzeydeki tepelik arazi gerek güneyindeki dağlık sa-
hadan gerekse İç Trakya düzlüklerinden farklı orman yetiştirme muhiti
özelliklerine sahiptir. Güneyde Korudağı - Ganosdağı alt orman mntı-
kası ile sınırlanan bu alt orman mntıkasını batıda, kuzeyde ve doğuda
İç Trakya - Meriç orman mntıkası çevreler. İki orman kuşağı ile bir
orman sahası ayırt edilmektedir.

4.3.1 Ganosdağı-Korudağı kuzeyi Mazı Meşesi, Tüylü meşe, Doğu Gürgeni orman kuşağı

Bu orman kuşağı İzzetiye Kermes meşesi, Tüylü meşe, Katran ardıcı orman kuşağı ile Şahin Çoruh meşesi karışan orman sahası dışında ait olduğu alt orman mintikasının tamamını kapsar. İki orman sahasına bölünmüştür.

4.3.1.1.) Keşan-Malkara arası Kermes meşesi karışan orman sahası

Keşan - Haliçköy (Malkara) arasındaki sahada bulunan orman kalıntılarında Kermes meşesi vardır. Bu orman sahasının kuzey sınırını Cankurtaran köy, Karaköy, Yayla köy, Ahmetpaşa hattı, güney sınırını Kaletepenin kuzey bakılı yamaçları teşkil eder. Batıda Cankurtaran köy, Yeniköy çiftliği doğuda Haliç köyü ile sınırlanır. Kermes meşesi (*Quercus coccifera* L.), Mazı meşesi (*Quercus infectoria* Oliv), Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd), Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill.), Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam), Katran ardıcı (*Juniperus oxycedrus* L.), Akça kesme (*Phyllirea latifolia* L.) hakim türlerdir.

Örnek alan No. : 504

Yükselti : 300 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : Keşan - Haliçköy arasında Yaylagöne köyü
yol kavşağı (Zwischen Keşan und Haliç Dorf)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Tüylü Meşe (<i>Q. pubescens</i> Willd)	3
Mazı Meşesi (<i>Q. infectoria</i> Oliv)	3
Macar Meşesi (<i>Q. hungarica</i> Hubeny)	+
Doğu Gürgeni (<i>Carpinus orientalis</i> Mill.)	3
Ova Akçaağacı (<i>Acer campestre</i> L.)	+
Akçaağaç yapraklı Üvez (<i>Sorbus torminalis</i> L.)	r
Kermes Meşesi (<i>Q. coccifera</i> L.)	3
Katran Ardıcı (<i>Juniperus oxycedrus</i> L.)	3
Akçakesme (<i>Phyllirea latifolia</i> L.)	2
Kızılcık (<i>Cornus mas.</i> L.)	+
Geven (<i>Astragalus</i> sp.)	3

4.3.1.2.) Hacıdağı-Malkara-İncelik arası orman sahası

Ganosdağı - Korudağı kuzeyi orman kuşağının Keşan - Malkara arasında Kermes meşesi karışan sahası dışındaki bütün sahası Hacıdağı - Malkara - İncelik arası orman sahası olarak tanımlanmıştır. Bu sahada Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd), Mazı meşesi (*Quercus infectoria* Oliv), Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill), Katran ardıcı (*Juniperus*

rus oxycedrus L.), Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.), Akçakesme (*Phyllirea latifolia* L.) hakim olarak bulunan türlerdir. Macar meşesine (*Quercus hungarica* Hubeny) Ganosdağına doğru bazı yüksek yerlerde rastlanır.

Örnek alan No : 475

Yükselti : 350 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : *Ganosdağı kuzeyinde Yeniceköy çevresinde*
(Nördlich von Ganos - Massiv, Yenice Dorf)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
<i>Katran Ardıcı (Juniperus oxycedrus L.)</i>	3
<i>Karaçalı (Paliurus aculeatus Lam.)</i>	2
<i>Yabanigül (Rosa sp.)</i>	+
<i>Böğürtlen (Rubus fruticosus L.)</i>	+

Örnek alan No : 478

Yükselti : 230 m.
(Höhe)

Yer (Ort.) : *Oruçbeyliköyü çevresinde (Ganosdağı kuzeyinde)*
(Nördlich von Ganos - Massiv, Oruçbey-
li Dorf)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
<i>Mazı Meşesi (Q. infectoria Oliv)</i>	3
<i>Macar Meşesi (Q. hungarica Hubeny)</i>	1
<i>Tüylü Meşe (Q. pubescens L.)</i>	2
<i>Doğu Gürgeni (Carpinus orientalis Mill.)</i>	3
<i>Katran Ardıcı (Juniperus oxycedrus L.)</i>	2
<i>Ova Akçağacı (Acer campestre L.)</i>	2
<i>Karaçalı (Paliurus aculeatus L.)</i>	2
<i>Laden (Cistus sp.)</i>	1
<i>Böğürtlen (Rubus fruticosus L.)</i>	1

4.3.2. İzzetiye Kermes meşesi, Tüylü meşe, Katran ardıcı orman kuşağı

Bu orman kuşağı Keşan güneyinde Kaletepe batısında başlayıp doğuya doğru uzanır. İzzetiye köy, Bahçeköy, Şükrüköy, Kadıköy hattı ile kuzeyden, Karahisar, Çamlıca (Yerlisu), Mahmutköy, Kadıköy hattı ile güneyden sınırlanır. CaCO₃'suz ve çakıllı, gevşek pliosen tortulları, miosen marnları ve Derbent derenin alüvyonları bu kuşaktaki ana materyalleri teşkil ederler. Kermes meşesinin bu orman kuşağında önemli miktarda bulunuşu batıdan doğuya doğru ve Derbent dere boyunca nüfuz eden deniz etkisine bağlı görünmektedir. Kermes meşesi (*Quercus coccifera* L.), Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Wild), Katran ardıcı

(*Juniperus oxycedrus* L.), Akça kesme (*Phyllirea latifolia* L.) Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.) ve Laden (*Cistus* sp.) hakim türler olarak her yerde bulunurlar.

Örnek alan No : 498

Yer (Ort.) : İzzetiye - Bahçeköy arasında dere yarıntısının üzerinde keskin virajın güney doğusunda çalılışmış Meşe - Ardıç sahası (Zwischen İzzetiye und Bahçeköy)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
<i>Kermes Meşesi</i> (<i>Q. coccifera</i> L.)	3
<i>Tüylü Meşe</i> (<i>Q. pubescens</i> Willd.)	2
<i>Mazı Meşesi</i> (<i>Q. infectoria</i> Oliv.)	1
<i>Katran Ardıç</i> (<i>Juniperus oxycedrus</i> L.)	2
<i>Akçakesme</i> (<i>Phyllirea latifolia</i> L.)	2
<i>Laden</i> (<i>Cistus</i> sp.)	2
<i>Kuşkonmaz</i> (<i>Asparagus acutifolias</i> L.)	1

4.3.3. Şahin Çoruh meşesi karışan orman sahası

Ganosdağı - Korudağı kuzeyi alt orman mıntikasının Malkara kuzeyinde Şahin - Süleymaniye doğrultusunda uzanan oldukça yüksek tepelik sahada ormanın tür bileşiminde farklar vardır. Burası Şahin Çoruh meşesi Karışan orman sahası olarak ayrılmıştır. Sınırları 250 m'lik eş yükselti eğrisi ile çizilebilir. Tüylü meşe (*Quercus pubescens* Willd), *Quercus haas* Ky. Doğu gürgeni (*Carpinus orientalis* Mill) Macar meşesi (*Quercus hungarica* Hubeny), Karaçalı (*Paliurus aculeatus* Lam.) türleri ile birlikte Çoruh meşesi (*Quercus dschorochensis* K. Koch)'un bu sahada bulunuşu önemli derecede ilginçtir.

Örnek alan N₂ : 500

Yükselti : 320 m
(Höhe)

Yer (Ort.) : Süleymaniye bucağının güneydoğusunda yapraklıtepe kalkersiz kumtaşı üstünde (Yapraklı Hügel, Süd-östlich von Süleymaniye, auf dem kalk-freien Boden)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
<i>Tüylü Meşe</i> (<i>Q. pubescens</i> Willd.)	3
(<i>Q. haas</i> ky)	2
<i>Çoruh Meşesi</i> (<i>Q. dschorochensis</i> K. Koch)	2
<i>Saçlı Meşe</i> (<i>Q. cerris</i> L.)	1
<i>Mazı Meşesi</i> (<i>Q. infectoria</i> Oliv.)	1
<i>Doğu Gürgeni</i> (<i>Carpinus orientalis</i> Mill.)	2
<i>Ova Akça ağacı</i> (<i>Acer campestre</i> L.)	2
<i>Karaçalı</i> (<i>Paliurus aculeatus</i> Lam.)	3
<i>Geyik Dikeni</i> (<i>Crateagus monogyna</i> Jacq.)	1
<i>Kızılcık</i> (<i>Cornus Mas</i> L.)	1

Örnek alan No : 501

Yükselti : 200 m
(Höhe)

Yer (Ort.) : Süleymaniye bucağının güney doğusunda
marı üstünde (Süd-östlich von Süleymaniye,
auf dem Mergel - Ton)

Ağaç ve çalı türleri	Örtme oranları
Tüylü Meşe (<i>Q. pubescens Willd</i>)	3
Saçlı Meşe (<i>Q. cerris L.</i>)	2
(<i>Q. haas Ky</i>)	3
Çoruh Meşesi (<i>Q. dschorochensis K. Koch</i>)	2
Macar Meşesi (<i>Q. hungarica Hubeny</i>)	1
Karaçalı (<i>Paliurus aculeatus Lam.</i>)	3
Yabanigül (<i>Rosa sp.</i>)	1
Ahlat (<i>Pirus sp.</i>)	1
Kızılcık (<i>Cornus mas. L.</i>)	2

4. Sonuç

Trakya'da ağaç ve çalı türlerinin genel yayılışı evvelce Y. Dönmez (1968) tarafından yapılan araştırma ile tespit edilmiş ve bir haritada belirtilmiştir. Ancak bu çalışmamız ile ormanların Trakya'daki bölgesel yetiştirme muhiti özelliklerine göre farklı tür bileşimine sahip oldukları ortaya konmuştur. Ormanlar, doğal ağaç ve çalı türlerinin bulunuş oranlarına dayanılarak bölgesel orman yetiştirme muhiti özelliklerine göre kuşaklar ve sahalar halinde ayrırtılmışlardır. Elde edilen sonuçları şöyle özetlemek mümkündür.

1) Trakya geniş sahalarda düz ve oldukça silik bir topografyaya sahiptir. Ancak kuzeyde ve güneyde yer alan iki dağlık kütle yükseltileri 1000 m'yi geçmemesine rağmen farklı tür bileşimine sahip bazı orman kuşaklarının teşekkülüne sebep olmuştur (bak. kesit).

2) Trakya'da birbirinden farklı iklim tipleri ayrırt edilmiştir. (A. Irmak, A. Kurter, M. D. Kantarcı, 1973). Ormanın tür bileşimi genel iklimde görülen farklara uygun bir şekilde değişim göstermektedir. Özellikle kuzey Trakya'da Yıldız dağlık kütlede, İç Trakya ve Güney Trakya orman muntıklarındaki alt muntıkların yayılış alanlarında iklim özelliklerine bağlı olarak ormanların tür bileşiminde belirgin farklar vardır.

3) Trakya'nın üç tarafı denizlerle çevrilidir. C. W. Thornthwaite metoduna göre yapılan iklim analizlerinde Trakya'da denize etkisinin olduğu ortaya çıkmakta ise de bu etkinin İç Trakya ile Kırklareli çevresinde azaldığı bir gerçektir. Deniz üzerinden gelen serin kuzey doğu

rüzgârının özellikle Yıldız kütlesi ve Karatepe - Kestanelik kütesinin Karadenize ve İç Trakya'ya bakan yamaçları üzerindeki ormanların tür bileşimine etkisi ilginçtir (kesitte Doğu kayının Yıldız kütesindeki bulunuş yükseklikleri).

4) Topografik yapının çok engebeli olmadığı Trakya'da yeryüzü şekli ve iklim farkları mevcut olmakla beraber bu farklar çok aşırı değildir. Bu nedenle anataş - toprak özellikleri de kendisini göstermekte ve ormanların tür bileşimini esaslı derecede etkilemektedirler. Özellikle kalker anataşı üzerindeki ormanların tür bileşimi (bu ormanlar deniz kıyısında da olsalar) çevresindeki kalkersiz anataşlar üzerindeki ormanlardan hemen tamamen farklıdır. Karadeniz kıyısında Kıyıköy, Çilingöz ve Yalıköy çevresindeki kalkerlerle Terkos gölü güneyindeki kalkerler üzerinde yer alan ormanlar ile bunların çevrelerindeki ormanlar arasında bu farklar açıkça görülmektedir. Keza Yıldız kütesindeki kristalen kalkerlerin ormanların tür bileşimi üzerindeki etkisi de belirgindir (Balyantepe - Kapaklı orman kuşağı gibi).

ORMAN AĞAÇ ve AĞAÇCIKLARININ YAYILIŞI ve ORMAN MINTIKALARI

1. Kuzey Trakya orman mıntıkası

1.1. Kuzeydoğu Yıldız (Istranca) alt orman mıntıkası

1. İğneada Subasar (Longos) orman sahası
1. Soğuksutepe - Kakamborestepe Doğu kayını, Çoruh meşesi, Macar meşesi orman sahası
3. Limanköy - Polişe Macar meşesi orman kuşağı
4. Karacadağ - Keltepe - Bezirgântepe - Kokmuştepe Çoruh meşesi, Macar meşesi orman kuşağı
5. Demirköy Çoruh orman sahası

1.2. Yüksek Yıldız (Istranca) alt orman mıntıkası

1. Yüksek Istranca Doğu kayını, Çoruh meşesi, Ormangülü orman sahası
2. Dikilitaştepe Çoruh meşesi orman sahası

1.3. Batı Yıldız (Istranca) alt orman mıntıkası

1. Dereköy - Tatlıpınar Çoruh meşesi, Saçlı meşe orman kuşağı
2. Balyantepe - Kapaklı Saçlı meşe, Macar meşesi, Mazi meşesi, Tüylü meşe, Doğu Gürgeni orman kuşağı

- 1.4. Güney Yıldız (Istranca) alt orman muntıkası
 1. Evciler - Yapraklı - Karıncakayatepe Saçlı meşe, Macar meşesi orman kuşağı
 2. Üsküp - Yoğuntaş Saçlı meşe, Tüylü meşe, Karaçalı orman kuşağı
- 1.5. Güneydoğu Yıldız (Istranca) Macar meşesi, Tüylü meşe, alt orman muntıkası
- 1.6. Karatepe - Kestanelik alt orman muntıkası
 1. Çamlıkoy - Yalıköy Karaçam, Ağaç fundası, Adi kocayemiş, orman sahaları
 2. Kiyıköy - Çilingöz - Yalıköy Tüylü meşe, Saçlı meşe, Katran ardıcı, Karaçalı orman sahaları
 3. Sultanbahçe Çoruh meşesi orman sahası
 4. Karatepe Doğu kayını, Çoruh meşesi, Ormangülü orman sahası
 5. Karacaköy - Kestanelik Çoruh meşesi, Macar meşesi orman sahası
- 1.7. Vize - Sinekli Saçlımeşe, Macar meşesi, Tüylü meşe alt orman muntıkası
2. Çatalca yarımadası orman muntıkası
 - 2.1. Kuzey Çatalca yarımadası alt orman muntıkası
 1. Ormanlı Dışbudak, Macar meşesi orman sahası
 2. Durusu (Terkos) Ağaçlı kumul sahası
 - 2.2. Kuzeydoğu Çatalca yarımadası alt orman muntıkası
 1. Kısırmandıra Çoruh meşesi, Akça kesme orman sahası
 2. Feneryolu Çoruh meşesi orman sahası
 3. Bahçeköy Çoruh meşesi, Doğu kayını, Anadolu kestanesi, Adi gürgen orman sahası
 - 2.3. Kuzeybatı - güneydoğu Çatalca yarımadası alt orman muntıkası
 1. Yassıviran - Çekmeceler Mazı meşesi, Tüylü meşe, Katran ardıcı, Akça kesme orman sahası
 2. Cendereboğazı - Rumelihisarı Kermes meşesi orman sahası
 3. Çatalca Mazı meşesi, Tüylü meşe orman sahası

3. İç Trakya - Meriç orman mintikası

3.1. İç Trakya - Meriç Tüylü meşe, Karaçalı alt orman mintikası

3.2. Meriç - Ergene arası Macar meşesi alt orman mintikası

3.3. Hisarlıdağ alt orman mintikası

1. Hisarlıdağ Kermes meşesi - Tüylü meşe orman kuşağı

2. Hisarlıdağ Macar meşesi - Tüylü meşe orman sahası

4. Güney Trakya ve Gelibolu yarımadası orman mintikası

4.1. Gelibolu yarımadası Kermes meşesi, Kızılçam alt orman mintikası

4.2. Ganosdağı - Korudağı alt orman mintikası

4.2.1. Ganosdağı - Korudağı kıyı kuşağı

1. Evreşe ovası Karaçalı, Akça kesme sahası

2. Şarköy - Mürefte bağ sahası

4.2.2. Ganosdağı - Korudağı güneyi Tüylü meşe orman kuşağı

1. Korudağı güneyi Tüylü meşe, Kızılçam, Kermes meşesi orman sahası

2. Ganosdağı - Korudağı arası Tüylü meşe, Kermes meşesi, Saçlı meşe, Doğu gürgeni orman sahası

3. Ganosdağı güneyi Tüylü meşe, Katran ardıcı orman sahası

4.2.3. Ganosdağı - Korudağı üst orman kuşağı

1. Ganosdağı Saçlımeşe, Mazı meşesi, Macar meşesi orman sahası

2. Korudağı Macar meşesi, Kızılçam orman sahası

3. Yerlisu Macar meşesi, Kızılçam, Kermes meşesi orman sahası

4.3. Ganosdağı - Korudağı kuzeyi alt orman mintikası

4.3.1. Ganosdağı - Korudağı kuzeyi Mazı meşesi, Tüylü meşe, Doğu gürgeni orman kuşağı

1. Keşan Malkara arası Kermes meşesi karışan orman sahası

2. Hacıdağı Malkara - İncik arası orman sahası

4.3.2. İzzetiye Kermes meşesi, Tüylü meşe, Katran ardıcı orman kuşağı

4.3.3. Şahin Çoruh Meşesi, karışan orman sahası

DIE GLIEDERUNG DER WALDGEBIETE OST-THRAKIENS AUF GRUND REGIONALER STANDORTSVERHÄLTNISSE NACH DEN NATÜRLICHEN BAUM-UND STRAUCHARTEN

von
Dr. M. Doğan KANTARCI ¹⁾

1. Einleitung

Die Waldgebiete der Türkei sind von verschiedenen Forscher und Autoren von Zeit zu Zeit klassifiziert worden²⁾. Diese Gliederungen der Waldgebiete der Türkei sind nach der geographischer Charakter des Landes durchgeführt, und zwar besonders nach der Phlanzengeographischer Natur. In der zweiten Hälfte des XX. Jahrhundert erfordern die Entwicklungsverhältnisse in der Türkei detaillierte Klassifikationen und Kartierungen unserer forstlichen Standorte. Um diesen Zweck zu erreichen benötigen wir die regionale Standortsgliederung als Wuchsgebiete und -bezirke, und die Gliederungen der Waldgebiete auf Grund von regionalen Standortverhältnissen der Türkei. Um ein Modell für die regionale Gliederung der Türkei zu geben und unser Arbeitsverfahren zu begründen, haben wir erst die wuchsgebiete Thrakiens gegliedert (Irmak, A. - Kurter, A. - Kantarcı, M.D. 1973). Die Gliederung der Wuchsbezirke benötigt ausser einer Reihe von Bodenkundlichen, geomorphologischen, klimatischen und anderen detaillierten Forschungen auch die Gliederung der Waldgebiete unter Berücksichtigung der regionalen Standortverhältnisse Thrakiens. Die nötige Forschungen über die Waldgeschichte Thrakiens sind neu angefangen (Aytuğ, B. ; Şanlı, İ. 1974).

Diese Gliederungsarbeit der Waldgebiete ist mit den heutigen natürlichen Baum - und Straucharten der Wälder durchgeführt. Es ist eine Übergangsgliederung zwischen den geographischen und detaillierten Gliederungen, die einerseits für die forstlichen Standortskartierungen nötig sind, andererseits pflanzensoziologisch sind.

1) İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Toprak İlimi ve Ekoloji Kürsüsü
Büyükdere - İstanbul TÜRKİYE

2) Mattfeld, J. 1929 ; Rubner 1934 - 35 ; Louis, H. 1939 ; Yiğitoğlu, A. K. 1941 ;
Tschermak, L. 1949 ; Horvat, I. 1961 ; Dönmez, Y. 1968 ; Saatçioğlu, F. 1969 ;
Zochary, 1973 ; Horvat, I. - Glavac - Ellenberg 1974.

2. Die regionalen Standortverhältnisse Thrakiens

Die regionalen Standortverhältnisse sind in der Arbeit von Irmak, A.; Kurter, A.; Kantarcı, M. D. 1973 für die Wuchsgebeitsliederung Thrakiens gegeben. Hier sind die kurz zusammengefasst.

Die geomorphologische Struktur Thrakiens zeigt drei Hauptlandschaften; im Norden das Yıldız (Istranca) Gebirge, im Süden Korudağ und Ganos Gebirge, zwischen beiden Gebirgslandschaften die Flachlandschaft Thrakisches Inland (s. *Querschnitt*). Neben diesen Hauptlandschaften befinden sich im Osten die Çatalca (İstanbul) - Halbinsel, im Westen das Meriç - Gebiet, im Süden die Gelibolu - Halbinsel mit ihren eigenartigen geomorphologischen Charakteren.

Die klimatischen Verhältnisse Thrakiens stehen unter dem Effekt von geomorphologischen Verhältnissen und beherrschenden NO- und SW-Hauptwinden. Im Norden in Yıldız Gebirge und in der nördlichen Hälfte der Çatalca (İstanbul) - Halbinsel herrscht ein feuchtes, regenreiches Klima mit dem mittelmässigen Wärmehaushalt. Im Süden herrscht ein mediterran betontes Klima. Dieses mediterran betontes Klima reicht bis zu den İstanbuler Inseln und durch den Bachtälern und Depressionen im Thrakischen Inland (im südlichen Teil Thrakiens), und beeinflusst die Artenbildung der Wälder (s. die Karte und Querschnitt). Im Thrakischen Inland herrscht ein trockenes, im Sommer regenarmes Klima mit mitelmässigem (im Winter neidrigem) Wärmehaushalt.

Der geologische Untergrund hat einen Starkeffekt auf die geomorphologische Bildung des Landes. Im Norden bilden die kristallinen Schiefer das Yıldız - Gebirge. Im Nordabfall des Yıldız - Gebirges zum Schwarzen Meer liegen granitische Gesteine, kalkfreie pliozäne Ablagerungen und an der Schwarzmeer Küste kommen Alluvionen mit Auencharakter vor. Zwischen dem Yıldız - Gebirge und dem Thrakischen Inland liegen eozäne Kalke und bilden die untere Stufe des Gebirgslandes. Im Thrakischen Inland bilden miozäne Tonmergel, eozäne Kalke, kalkfreie pliozäne Ablagerungen und Alluvionen den geologischen Untergrund. Im Süden sind Korudağ und Ganosdağ (Gebirge) aus den eozän - oligozänen Flyschen gebildet. Zwischen dem Südrandgebirge und dem Thrakischen Inland liegt die Südthrakische Hügellandschaft mit dem geologischen Untergrund aus oligozänem Flysch (s. *Querschnitt*). Auf der Çatalca (İstanbul) Halbinsel bilden paleozoische Schiefer, eozäne Kalke und kalkfreie pliozäne Ablagerungen den grössten Teil des geologischen Untergrundes. Hier an der Schwarzzerküste liegen die Dünen,

welche auch eine besondere Bedeutung für die Artenbildung der Wälder oder Buschwälder haben. Im Meriç - Gebiet liegen die andesitischen Tuffe und in einem breiten Gebiet die Alluvionen der Meriç und Ergene Flüsse. Auf der Gelibolu - Halbinsel bilden die tonig - sandigen festen Mergelsteine, eozäne Kalke und flächenweise die pliozänen Ablagerungen und andesiten Erhebungen den geologischen Untergrund.

Die Menschen sind auch ein bedeutender Faktor für die standörtlichen Verhältnisse und ihre Änderungen sowie für die Artenbildung der Wälder (wie anthropogene Steppenbildung - Kantarci, M. D. 1975). Thrakisches Inland war in der Geschichte ein Siedlungsgebiet und eine Brücke zwischen Asien und Europa, wie es heute ist. Auf den alten Landkarten sieht man auch, dass die Siedlungen und die wege besonders im Thrakischen Inland konzentriert sind, weil Thrakisches Inland sehr günstige Verhältnisse für die Landwirtschaft hat. Aber diese dichten Siedlungsverhältnisse findet man nicht in den Gebirgslandschaften im Norden und im Süden von Thrakien.

3. Die Gliederung der Waldgebiete Thrakiens

Während der Geländearbeiten, um die Wuchsgebiete zu gliedern, sind manche Beziehungen zwischen den natürlichen Baum - und Straucharten und regionalen Standortseigenschaften festgestellt worden. Man kann folgende Beispiele zitieren ;

— Die Artenbildung der Wälder zeigt deutliche Unterschiede zwischen dem Nordrand-Gebirge (Yıldız - Gebirge) und dem Südrandgebirge (Ganos - Korudağ) Thrakiens.

— In Nordthrakien kommen die *Quercus hungarica* (conferta) Hubeny Wälder auf den Ebenen vor. Aber die selbe Art kommt im Süden auf Ganos - und Korudağ (Gebirge) über 300 m Höhe auf den hügeln vor.

— Unter dem feuchten Klima der Nordrandgebirge Thrakiens merkt man die unterschiedlichen Artenbildungen, die je nach den Eigenschaften der Ausgangsgesteine und Boden sich ändern. Auf den Böden der kalkfreien pliozänen Ablagerungen, Granit und kristallinen Schiefer kommen *Quercus dschorochensis* K. Koch - *Erica arborea* L. oder in den höheren Stufen *Fagus orientalis* Lipsky - *Rhododendron ponticum* L. - Gesellschaften vor. Aber im gleichen Gebiet, unter dem selben Klima kommen *Quercus pubescens* Wild - *Quercus infectoria* Oliv - *Juniperus oxycedrus* L. u.a. Arten auf den Böden der eozänen Kalken vor.

Solche Beispiele zeigen, dass um eine Gliederung der Wuchsgebiete zu Wuchsbezirken zu schaffen, eine Gliederung der Waldgebiete Ost-Thrakiens nötig ist.

3.1. *Inventur - Arbeiten*

Ost-Thrakien hat eine Fläche von 23 485 km². Wie oben angegeben ist, und im Querschnitt Thrakiens aussieht, gibt es deutliche Unterschiede zwischen geomorphologischen - und klimatischen Einheiten in Thrakien. Bei den Vegetationsaufnahmen zur Differenzierung der Waldgesellschaften nach den geomorphologischen Einheiten, Höhenstufen und Klimatypen ist im Gelände ein Gitter von den Aufnahmeflächen über die Geländequerschnitten und von den einzelnen Aufnahmeflächen vorgesehen. Die Aufnahmeflächen sind unter der Berücksichtigung der regionalen Standortseigenschaften des Arbeitsgebietes; der Lage der Gelände, klimatischen Einheiten, Höhenstufen, Eigenschaften des Ausgangsgesteins und des Bodens, und des anthropogenen Charakter des Landes ausgewählt. Dafür sind die Erfindungen und Karten für die Gliederung der Wuchsgebiete Thrakiens als Unterlage benutzt. Wo die Wälder sehr degradiert sind, und die Waldfläche fast zu Acker oder Weide umgeändert sind, sind die natürlichen Baum- und Straucharten der Friedhöfe (besonders alter Friedhöfe) untersucht worden. In solchen vom Wald in Acker oder Weide umgeänderten Gebieten kann man bedeutende Informationen über die natürliche Vegetation des Gebietes von den alten Friedhöfen der türkischen Dörfer gewinnen.

In den Aufnahmeflächen sind die Baum- und Straucharten nach der Methode Braun - Blanquet in 400 m² aufgenommen. Die Standortseigenschaften sind auch untersucht, und in die Tabellen eingetragen.

3.2. *Abgrenzungen der Waldgebiete in Regional- und Zonalgesellschaften*

Die Geländeaufnahmen sind im Büro in die Tabellen und in die Vegetationsaufnahmekarte eingetragen. Die Tabellen sind je nach regionalen Eigenschaften der Wuchsgebiete Thrakiens geordnet, und die Beziehungen zwischen den Wuchsgebieten und Waldgesellschaften (nur in der Baum- und Strauchschicht) untersucht. Die selben Untersuchungen sind auch zwischen den Vegetationsaufnahmekarten und den Karten der geomorphologischen, klimatischen, petrographisch - bodenkundlichen Gliederungen des Landes durchgeführt.

Durch diese Untersuchungen sind die Stellen der einzelnen Vegetations-aufnahmeflächen festgestellt. Die Einzelaufnahmeflächen sind gebraucht, um die Übergänge zwischen den Geländequerschnitten zu finden. In den Einzelnen Aufnahmeflächen sind die Vegetations- und Standortseigenschaften aufgenommen, und die neuen Daten sind wieder in die Tabellen und Vegetationsaufnahmekarten eingetragen. Nach den Ergebnissen der Zusammenstellungen von den Baum- und Straucharten und der Lokalen Standortseignisaufnahmen und der regionalen Standortseigenschaften sind die Abgrenzungen der grossen Waldgebiete realisiert.

Die grossen Waldgebiete Thrakiens umfassen fast die Wuchsgebiete des Landes. In Ost-Thrakien sind die 7 Wuchsgebiete unterteilt worden. Dagegen ist Thrakien in 4 grosse Waldgebiete mit den vorläufigen Dokumenten unterteilt worden. Um das in der Einleitung geschriebene Ziel zu erreichen, sind die grossen Waldgebiete je nach Geländeeigenschaften in Waldgebiete, und die Waldgebiete in regionale Gesellschaften oder Vertikal-zonale Gesellschaften gegliedert. Bei dieser Gliederung sind die Beziehungen zwischen den Verbreitungen der Baum- und Straucharten, den Verbreitungen der Ausgangsgesteine und regionalen Eigenschaften des Bodens und den übrigen regionalen oder vertikal-zonalen Standortseigenschaften der einzelnen Wuchsgebiete berücksichtigt. Die Waldgesellschaften sind mit den Namen der Charakteristischen Baum- und Straucharten und Ortsnamen genannt. Eine Klassifikation der Pflanzengesellschaften von der Klasse bis zur Faziese, und ihre Benennungen mit den üblichen Endungen in Pflanzensoziologie sind bei dieser Arbeit nicht vorgesehen. Die Gliederung der Waldgebiete ist in Nord- und Mittel-Thrakien und in Süd-Thrakien etwas unterschiedlich. Sie sind in der unten angegebenen Folge gegliedert :

Im Nord- und Mittel-Thrakien

1. Das grosse Waldgebiet
 - 1.1. Waldgebiet
 - 1.1.1. Regionalgesellschaften oder Vertikal-Zonalgesellschaften

In Süd-Thrakien und südlich von Mittel-Thrakien

1. Das grosse Waldgebiet
 - 1.1. Waldgebiet
 - 1.1.1. Regionalgesellschaft
 - 1.1.1.1. Vertikalzonalgesellschaft

Hier sind zwei besondere Eigenschaften zu beachten. Erstens Thrakien liegt zwischen den 40 - 42. Breitengraden. Est ist eine mittelmeeri-scher Breitengrad. Aber man darf nicht Thrakien mit den Mittelmeer-ländern, die auf den 40 - 42. Breitengrad liegen, gleich stellen. Thrakien steht von einer Seite unter dem humiden und kühlen Effekt der über den Balkan und das Schwarze Meer wehenden, N und NO Winde. Von der anderen Seite erreicht der typische mittelmeerische Klimmeffekt Thrakien wegen den Südrandgebirgen nicht ganz ausgeprägt, aber es be-tont überall in Thrakien mehr oder weniger. So findet man in Ost - Th-rakien verschiedene Klimatypen. Diese Klimatypen sind nicht extrem wie die nördlichen Klimate, und sie sind auch nicht wie die typischen mittelmeerischen Klimate. Diese Haupteigenschaften der Klimatypen genügen nicht, die Eigenschaften der aus verschiedenen Ausgangsgestei-nen entstandenen Böden auszugleichen. Deswegen sind die regionalen Eigenschaften der Ausgangsgesteine und der Böden sehr bedeutsam für die natürliche Artenbildung der Wälder in Thrakien. Bei der Gliederung der Waldgebiete in regional - und Zonalgesellschaften sind die Merkmale der Böden und ihre Ausgangsgesteine besonders zu berücksichtigen.

Zweitens ist der grösste Teil der Wälder Thrakiens durch den tau-sendjährigen menschlichen Einflüsse degradiert und umgeändert worden. Es gibt eine anthropogene Artenbildung in manchen Wäldern Thrakiens. Hier soll besonders ausgedrückt sein, dass Thrakien ein Verbreitungs-gebiet von Eichen - und anderen Laubbaumarten ist. Diese Laubbäume und Sträucher können ihr Leben durch die Stockausschläge fortsetzen. Aber die Verbreitung von *Pinus nigra* und *Pinus brutia* ist fraglich in Thrakien. Das heutige Vorkommen dieser Arten und die Standortsei-genschaften ihrer Verbreitungsgebiete zeigen, dass ihre Verbreitung früher noch breiter war.

4. Waldgebiete Ost - Thrakiens

Ost - Thrakien ist in 4 grosse Waldgebiete gegliedert (s. Karte und Anhangsliste).

1. Waldgebiete Nordthrakiens
2. Waldgebiete der Çatalca - (İstanbul) Halbinsel
3. Waldgebiete des Thrakischen Inlandes und des Merig - Gebietes
4. Waldgebiete Südthrakiens und der Gelibolu Halbinsel

Nord-Thrakien ist in 7 Waldgebiete unterteilt. Sie sind insgesamt in 16 Regionalgesellschaften gegliedert. Die Çatalca - (İstanbul) Halbinsel ist

in 3 Waldgebiete unterteilt. Sie sind insgesamt in 8 Regionalgesellschaften gegliedert. Thrakischen Inland und das Meriç-Gebiet ist in 3 Waldgebiete unterteilt. Sie sind nicht zu Regionalgesellschaften gegliedert. Das südlich vom Thrakischen Inland liegende Waldgebiet - Hisarlıdağ ist in 2 Vertikal - Zonalgesellschaften gegliedert. Süd - Thrakien und die Gelibolu - Halbinsel ist in 3 Waldgebiete unterteilt. Sie sind insgesamt in 6 Regionalgesellschaften, und die Regionalgesellschaften in 10 Vertikal-Zonalgesellschaften gegliedert.

Liste der Gliederung der Waldgebiete Thrakiens :

1. Waldgebiete Nord - Thrakiens

Die Waldgebiete der Yıldız Gebirge und die Übergangszone von Yıldız Gebirge zu Thrakischen Inland sind als einem Waldgebiet zusammengefasst. Hier ist das Waldgebiet nach den Höhenstufen, regionalen Klimazonen, allgemeinen Eigenschaften der Böden und ihre Ausgangsgesteinen gegliedert.

1.1. Nord - Ost Yıldız Waldgebiet (nördliche untere Stufe des Waldgebietes)

Die Regionalgesellschaften

- 1) İğneada Auenwälder
- 2) Soğuksu - Kakambores tepe *Fagus orientalis* - *Quercus dschorochensis* - *Quercus hungarica* (conferta) Wälder
- 3) Limanköy - Poliçe *Quercus hungarica* (conferta) Wälder
- 4) Karacadağ - Keltepe - Bezirgântepe - Kokmuştepe *Quercus dschorochensis* - *Quercus hungarica* (conferta) Wälder
- 5) Demirköy *Quercus dschorochensis* Wälder

1.2. Oberes Yıldız Waldgebiet

- 1) Oberes Yıldız *Fagus orientalis* - *Quercus dschorochensis* - *Rhododendron ponticum* Wälder
- 2) Dikilitaştepe *Quercus dschorochensis* - *Erica arborea* und *Erica verticillata* Waldgebiet

1.3. West - Yıldız Waldgebiet

- 1) Dereköy - Tatlıpınar *Quercus dschorochensis* - *Quercus cerris* Wälder
- 2) Balyan tepe - Kapaklı *Quercus cerris* - *Quercus hungarica* (conferta) - *Quercus infectoria* - *Quercus pubescens* - *Carpinus orientalis* Wälder

1.4. Süd - Yıldız Waldgebiet

- 1) Evciler - Yapraklı tepe - Karıncakaya tepe *Quercus cerris* - *Quercus hungarica* (conferta) Wälder
- 2) Üsküp - Yoğuntaş *Quercus cerris* - *Quercus pubescens* - *Paliurus aculeatus* Wälder.

1.5. Süd - Ost Yıldız *Quercus hungarica* - *Quercus pubescens* Waldgebiet**1.6. Karatepe - Kestanelik Waldgebiet**

- 1) Çamlıkoy - Yalıköy *Pinus nigra*, *Erica verticillata*, *Arbutus unedo* Wälder
- 2) Kıyıköy - Çilingoz - Yalıköy *Quercus pubescens* - *Quercus cerris* - *Juniperus oxycedrus* - *Paliurus aculeatus* Wälder
- 3) Sultanbahçe *Quercus dschorochensis* Wälder
- 4) Kara tepe *Fagus orientalis* - *Quercus dschorochensis* - *Rhodendron ponticum* Wälder
- 5) Karacaköy - Kestanelik *Quercus dschorochensis* - *Quercus hungarica* (conferta) Wälder

1.7. Vize - Sinekli *Quercus cerris* - *Quercus infectoria* - *Quercus hungarica* (conferta) - *Quercus pubescens* Waldgebiet**2. Waldgebiete der Çatalca (İstanbul) - Halbinsel**

Die Waldgebiete der Çatalca (İstanbul) - Halbinsel sind besonders nach den Klimadifferenzen unter dem Effekt der NO und SW Windrichtungen und nach den regionalen Bodeneigenschaften und ihre Ausgangsgesteinen gegliedert. Hier diktiert die geomorphologische Lage ihre Bedingungen nicht so deutlich, wie es in Yıldızgebirge ist. Aber manche Wäldgesellschaften sind auch nach dem geomorphologisch - klimatischen Charakter differenziert, wie Cendere boğazı - Rumelihisarı *Quercus cocifera* Wälder.

2.1. Nord - Çatalca (İstanbul) - Halbinsel Waldgebiet

- 1) Ormanlı *Fraxinus ornus* - *Quercus hungarica* (conferta) - Wald
- 2) Durusu (Terkos) - Ağaçlı Dünenwäldgesellschaften

2.2. Nord - Ost Çatalca (İstanbul) - Halbinsel Waldgebiet

- 1) Kısırmandıra *Quercus dschorochensis* - *Phyllirea latifolia* Wälder
- 2) Feneryolu *Quercus dschorochensis* Wälder
- 3) Bahçeköy *Quercus dschorochensis* - *Fagus orientalis* - *Castanea sativa* - *Carpinus betulus* Wälder
(Hauptsächlich Forschungswald der Forstlichen Fakultät İstanbul)

2.3. Nord - West, Süd - Ost Çatalca (İstanbul) - Halbinsell Waldgebiet

- 1) Yassiviran - Çekmece *Quercus infectoria* - *Quercus pubescens* - *Juniperus oxycedrus* - *Phyllirea latifolia* Wälder
- 2) Cendere boğazı - Rumelihisarı *Quercus coccifera* Wälder
- 3) Çatalca *Quercus infectoria* - *Quercus pubescens* Wälder

3. Waldgebiete in Thrakischen Inland und Meriç - Gebiet

Dieses Gebiet umfasst der flachen Ackerebene das Wassereinzugsgebietes vom Ergene Fluss. In breiten Flächen sind die Wälder degradiert oder durch den von tausenden Jahren dauernden menschlichen Einfluss zu einer anthropogenen Steppe umgeändert worden. Hier kann man trotzdem manche Gliederungen nach den Artenbildung der Waldresten durchführen. Im Meriç - Gebiet und besonders im Hisarlı Dağ sollte *Pinus brutia* (Henry) früher in den Wäldern vorkommen. Heute *Pinus brutia* Bestände findet man in diesem Gebiet nicht. Nur einige *Pinus brutia* Bäume habe ich in Altinyazı (Harala) Umgebung gesehen. Altinyazı liegt an der Grenze vom Meriç - Gebiet aber in Süd Thrakischem Hügelland.

3.1. Die *Quercus pubescens* und *Paliurus aculeatus* Waldgebiet der Thrakischen Inland und Meriç - Gebiet

(Diese Wälder kann man nach den geologischen Untergrund weiter unterteilen*)

*) Kantarcı, M. D. 1975, İst. Ünl. Orman Fakültesi Dergisi seri A, C XXV, sayı 2.

3.2. *Quercus hungarica* (conferta) Wälder im zwischen Gebiet der Meriç und Ergene Flüsse

3.3. Waldgebiet von Hisarlı Dağ

- 1) *Quercus coccifera* - *Quercus pubescens* Wälder im Hisarlı Dağ (Als ein Wäldgürtel in unterer Stufe von Hisarlı Dağ)
- 2) *Quercus hungarica* (conferta) - *Quercus pubescens* Wald im Hisarlı Dağ (Obere Stufe im Hisarlı Dağ)

4. Waldgebiete der Süd-Thrakien und Gelibolu - Halbinsel

In dieser Gruppe sind die Waldgebiete der Süd-Thrakischen Hügellandes, Süd-Thrakischen Gebirgslandes und Gelibolu - Halbinsel zusammengefasst. Hier differenzieren die Regionalgesellschaften nach den vertikalzonalen Höhenstufen und Klimadifferenzen in den Gebirgszügen. Aber durch die Täler und Depressionen erreicht das mittelmeerische Klimateinfluss ins Land hinein. Marmara Meer hat keine deutliche Meeres-einfluss, aber Mittelmeer hat unter dem SW - Windrichtung eine deutliche Einfluss über den vertikalzonalen Stufenbildung.

4.1. *Quercus coccifera* - *Pinus brutia* Waldgebiet der Gelibolu Halbinsel

In diesem Wäldgebiet sind die Waldgesellschaften nach den Höhenstufen und Bodeneigenschaften unterschiedlich. Besonders auf den hohen Hügeln und auf den CaCO₃ freien Pliozän Ablagerungen entstandenen Böden des Gebietes kommt *Quercus hungarica* (conferta) öfter aber *Pinus brutia* weniger vor.

4.2. Waldgebiete der Ganos Dağ - Koru Dağ Massiv

4.2.1. Die Wälder der Küstenzone Ganos Dağ - Koru Dağ Massiv

- 1) Evreşe ovası *Paliurus aculeatus* - *Phyllirea latifolia* Gebiet
- 2) Şarköy - Mürefte Weinbergengebiet und ihre Wälder

4.2.2. Die Wälder der Südabfall Ganos Dağ - Koru Dağ Massiv

- 1) *Quercus pubescens* - *Pinus brutia* - *Quercus coccifera* Wälder auf Südabfall von Koru Dağ

- 2) *Quercus pubescens* - *Quercus coccifera* - *Quercus cerris* - *Carpinus orientalis* Wälder im zwischen Gebiet von Ganos Dağ - Koru Dağ Massiv
- 3) *Quercus pubescens* - *Juniperus oxycedrus* Wälder auf Südbabfall von Ganos Dağ.

4.2.3. Die Wälder der Oberstufe Ganos Dağ - Koru Dağ Massiv

- 1) *Quercus cerris* - *Quercus infectoria* - *Quercus hungarica* (*conferta*) Wälder auf oberen Ganos Dağ - Stufe
- 2) *Quercus hungarica* (*conferta*) - *Pinus brutia* Wälder auf oberen Koru Dağ - Stufe
- 3) *Quercus hungarica* (*conferta*) - *Pinus brutia* - *Quercus coccifera* Wälder von Yerlisu

4.3. Waldgebiete der nördlichen Teil von Ganos Dağ - Koru Dağ Massiv

4.3.1. Die *Quercus infectoria* - *Quercus pubescens* - *Carpinus orientalis* Waldgürtel auf Nordabfall von Ganos Dağ - Koru Dağ Massiv

- 1) Die Wälder im zwischen Gebiet von Keşan und Malkara mit der *Quercus coccifera* Mischung
- 2) Die Wälder von Hacı Dağ - Malkara - İncik Gebiet

4.3.2. *Quercus coccifera* - *Quercus pubescens* - *Juniperus oxycedrus* Wälder in İzzetiye

4.3.3. Die Wälder von Şahin Gebiet mit der *Quercus dschorochensis* Mischung.

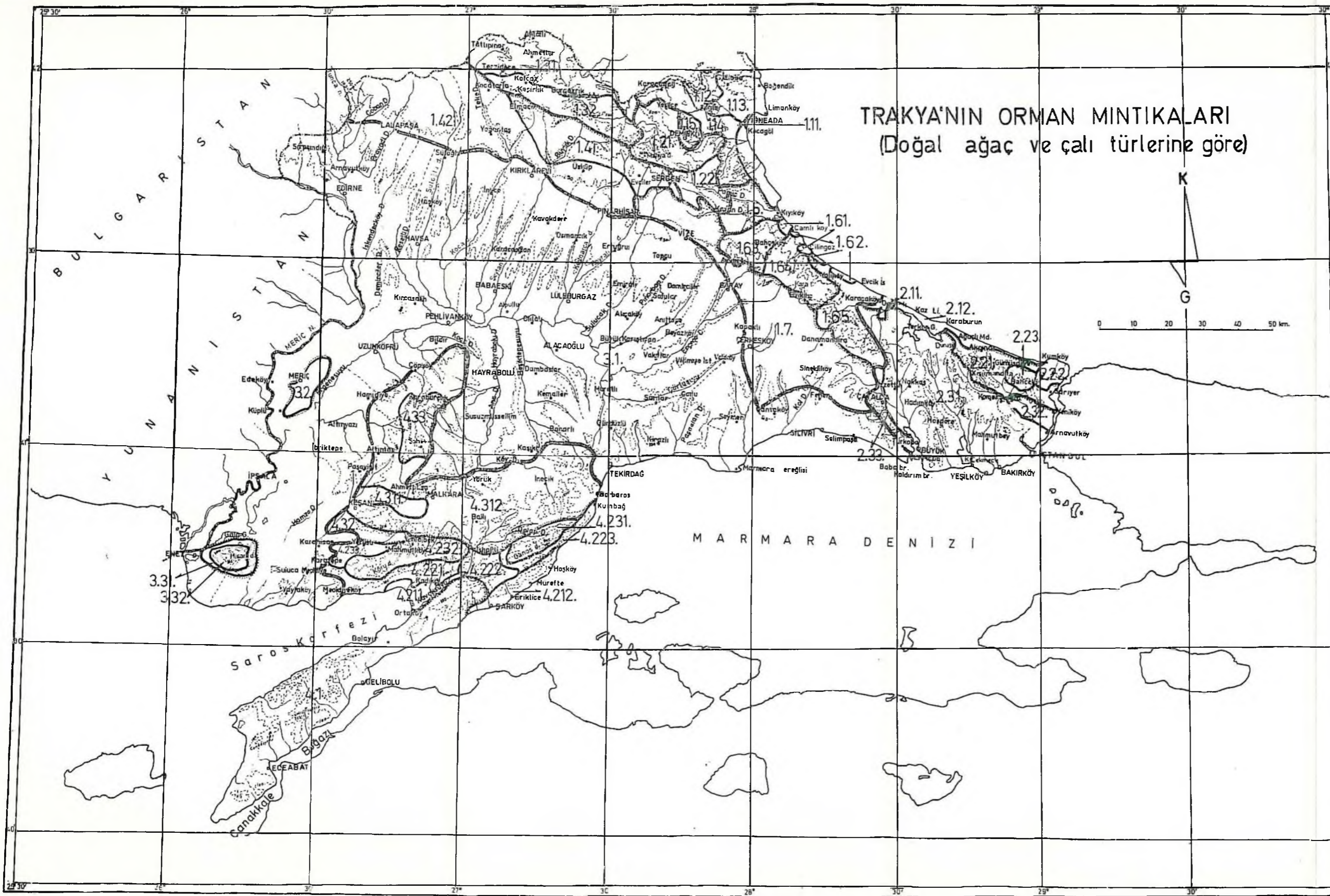
FAYDALANILAN ESERLER :

- AYTUĞ, B. ; ŞANLI, İ. 1974 İstanbul Boğazi yöresinin tersiyer sonu ormanları 25. Anniversaire de la Faculté Forestiere de L'Université Sarajevo
- DÖNMEZ, Y. 1968, Trakya'nın Bitki Coğrafyası
i.Ü. yay. no. 1321, Coğ. Enst. yay. no. 51, İstanbul.
- HORWAT, I. 1961 Die Vegetation Südosteuropa in klimatischem und bodenkundlichem Zusammenhang. Mitteilungen der Öst. geog. Gesellschaft Bd. 104 s. 136-160.
- HORWAT, GLAVAC, ELLENBERG 1974 Vegetation Südosteuropas
Gustav Fischer Verlag Stuttgart

- IRMAK, A. 1940 Belgrad Ormanı Toprak Münasebetleri
Y.Z.E. yay. no. 70 Ankara
- IRMAK, A. 1944 Anadolu orman sahalarının Rubner'e göre sınıflandırılması ve ağaçların yayılmasını araştırmaktaki esaslar
Orman ve Av haziran sayı 6, yıl 16.
- IRMAK, A. 1970 Orman Ekolojisi
İ.Ü. yay. no. 1650, Orman Fak. yay. no. 149 İstanbul.
- IRMAK, A. 1972 Toprak İlimi
İ.Ü. yay. no. 1268, Orman Fak. yay. no. 121 İstanbul.
- IRMAK, A.; KURTER, A.; KANTARCI, M. D. 1973 Trakyanın Bölgesel Orman Yetiştirme Muhiti Sınıflandırılması. TB TAK-TOAG-98 proje raporu.
- KANTARCI, M.D. 1972 Belgrad Ormanında toprak ve yetiştirme muhiti birimlerinin haritalanması esasları İ.Ü. Orman Fak. Der. seri A, c. XXII, sayı 1.
(Untersuchungen Über die Boden - und Standortskartierung im Belgrader Wald bei İstanbul,
- KANTARCI, M.D. 1975, İç Trakya Orman Yetiştirme Muhiti (OYM) Bölgesinde antropojen stebin gelişmesi ile orman yetiştirme muhiti arasındaki ilişkiler üzerine incelemeler
(Eine Untersuchung Über die Entwicklung anthropogener Steppe und ihre Beziehungen mit manchen Standortseigenschaften im Wuchsgebiet Thra-kisches Inland - Türkei)
- KAYACIK, M. 1967 Orman ve Park Ağaçlarının Özel Sistematiği, I. cilt Açık Tohumlular - İstanbul
- KAYACIK, H. 1967 Orman ve Park Ağaçlarının Özel Sistematiği, II. cilt Kapalı Tohumlular,
- KAYACIK, H. 1966 Orman ve Park Ağaçlarının Özel Sistematiği, III. cilt Kapalı Tohumlular İ.Ü. yay. no. 1189, Orman Fak. yay. no. 106 İstanbul.
- KNAPP, R. 1971 Einführung in die Pflanzensociologie
Verlag Eugen Ulmer-Stuttgart.
- LOUIS, H. 1939 Das natürliche Pflanzenkleid Anatoliens
Geog. Abh. 12 Penck-Stuttgart.
- MATTFELD, J. 1929, Die pflanzengeographische Stellung Ost-Thrakiens verhandlungen des Botanischen Vereins der Provinz Brandenburg
- PAMAY, B. 1967 Demirköy-İğneada Longos ormanlarının silvikültürel analizi ve verimli hale getirilmesi için alınması gereken silvikültürel tedbirler üzerine araştırmalar T.C. Orman Gnl. Müdürlüğü yay. sıra no. 451, seri no. 43 İstanbul
- RUBNER 1934/35 Das natürliche Waldbild Europas
Zeitschrift für Weltforstwirtschaft 2.

- SAATÇIOĞLU, F. 1969 Silvikültürün biyolojik esasları ve prensipleri
İ.Ü. yay. no. 1429, Orman Fak. yay. no. 138 Kutulmuş Matbaası-İstanbul
- TSCHERMAK, L. 1949 Klima und Wald in Anatolien
Wetter und Leben Zeitsch. für praktische Bioklimatologie Jahrgang 2,
Heft 1/2 s. 4-11. Verlag Ferdinand Berger, Horn, Niederösterreich.
- VURAL, F. 1940 (Saatçioğlu, F.) Belgrad ormanında meşenin silvikültürce tabi ola-
cağı muamele, ekolojik esaslar ve teknik teklifler Y.Z.E. çalışmaları sayı
125 Ankara
- WATHER, H. 1943, Die Vegetation Osteuropas, Berlin
- YALTIRIK, F. 1966 Belgrad ormanı vejetasyonunun floristik analizi üzerine araş-
tırmalar T.C. Orman Gnl. Müdürlüğü yay. sıra no. 436, seri no. 6 Dizer-
konca Matbaası İstanbul
- YALTIRIK, F. 1958 (1959, 1960) Gelibolu Yarımadasının Florası (Turill, W. B. 1924
ten çeviri) İ.Ü. Orman Fak. Der. seri B cilt VIII, sayı 2, cilt IX sayı2,
cilt X sayı 1.
- YIĞİTOĞLU, A.K. 1941 Türkiye İktisadiyatında ormancılığın yeri ve ehemmiyeti
- ZEDNİK, F. 1963 (Selçuk, H. tarafından çeviri) Türkiye ormanları, bugüne kadar
tatbik edilen ve gelecekte tatbiki tavsiye edilen silvikültürel muameleler
Ormançılık Araştırma Enstitüsü yay. no. 14 (muhtelif yayınlar) Ankara
- ZOHARY 1973 Geobotanical Foundation of the Middle East
Gustav-Fischer Verlag-Stuttgart.

TRAKYA'NIN ORMAN MINTIKALARI (Doğal ağaç ve çalı türlerine göre)

1. KUZEY TRAKYA ORMAN MINTIKASI
 - 1.1. KUZEYDOĞU YILDIZ (Istranca) ALT ORMAN MINTIKASI
 - 1.1.1. İğneada Subasar (Longos) orman sahası
 - 1.1.2. Soğuksu tepe-Kakamböres tepe Doğu kayın, Çoruh meşesi, Macar meşesi orman sahası
 - 1.1.3. Limanköy-Police Macar meşesi orman kusağı
 - 1.1.4. Karacadağ-Kellepe-Bezirgan tepe-Kokmuş tene Çoruh meşesi, Macar meşesi orman kusağı
 - 1.1.5. Demirköy Çoruh meşesi orman sahası
 - 1.2. YÜKSEK YILDIZ (Istranca) ALT ORMAN MINTIKASI
 - 1.2.1. Yüksek Yıldız (Istranca) Doğu kayını, Çoruh meşesi, Orman gülü orman sahası
 - 1.2.2. Dikilitaş tepe Çoruh meşesi orman sahası
 - 1.3. BATI YILDIZ (Istranca) ALT ORMAN MINTIKASI
 - 1.3.1. Dereköy-Tatlınar Çoruh meşesi, Saçlı meşe orman kusağı
 - 1.3.2. Bâlyan tepe-Kapaklı Saçlı meşe, Macar meşesi, Mazı meşesi, Tuylu meşe, Doğu gürgeni orman kusağı
 - 1.4. GÜNEY YILDIZ (Istranca) ALT ORMAN MINTIKASI
 - 1.4.1. Evciler-Yapraklı tepe-Karınca kaya tepe Saçlı meşe, Macar meşesi orman kusağı
 - 1.4.2. Üsküp-Yoğuntaş Saçlı meşe, Tuylu meşe, Karacalı orman kusağı
 - 1.5. GÜNEYDOĞU YILDIZ (Istranca) MACAR MEŞESİ, TUYLU MEŞE ALT ORMAN MINTIKASI
 - 1.6. KARATEPE-KESTANE LÜK ALT ORMAN MINTIKASI
 - 1.6.1. Çamlıköy-Yalıköy Karacım, Ağaçfundası, Adı kocayemiş orman sahası
 - 1.6.2. Kiyıköy-Çilingöz-Yalıköy Tuylu meşe, Saçlı meşe, Kalran ardıcı, Karacalı orman sahası
 - 1.6.3. Sullanbağcı Çoruh meşesi orman sahası
 - 1.6.4. Karatepe Doğu kayını, Çoruh meşesi, Orman gülü orman sahası
 - 1.6.5. Karacaköy-Keşanelik Çoruh meşesi, Macar meşesi orman sahası
 - 1.7. VİZE-SİNEKLİ SAÇLI MEŞE, MACAR MEŞESİ, TUYLU MEŞE ALT ORMAN MINTIKASI
2. ÇATALCA YARIMADASI ORMAN MINTIKASI
 - 2.1. KUZEY ÇATALCA YARIMADASI ALT ORMAN MINTIKASI
 - 2.1.1. Ormanlı Dışbudak, Macar meşesi orman sahası
 - 2.1.2. Durusu (Teikos)-Ağaç kumu sahası
 - 2.2. KUZEYDOĞU ÇATALCA YARIMADASI ALT ORMAN MINTIKASI
 - 2.2.1. Kısırdıra Çoruh meşesi, Akça kesme orman sahası
 - 2.2.2. Feneryolu Çoruh meşesi orman sahası
 - 2.2.3. Bahçeköy Çoruh meşesi, Doğu kayını, Anadolu kestanesi, Adı gürgen orman sahası
 - 2.3. KUZEYBATI-GÜNEYDOĞU ÇATALCA YARIMADASI ALT ORMAN MINTIKASI
 - 2.3.1. Yassıviran-Çekmeceler Mazı meşesi, Tuylu meşe, Kalran ardıcı, Akça kesme orman sahası
 - 2.3.2. Cendereboğazi-Rumelihisarı Kermes meşesi orman sahası
 - 2.3.3. Çatalca Mazı meşesi, Tuylu meşe orman sahası
3. İÇ TRAKYA-MERİÇ ORMAN MINTIKASI
 - 3.1. İÇ TRAKYA-MERİÇ TUYLU MEŞE, KARACALI ALT ORMAN MINTIKASI
 - 3.2. MERİÇ-ERGENE ARASI MACAR MEŞESİ ALT ORMAN MINTIKASI
 - 3.3. HİSARLI DAĞ ALT ORMAN MINTIKASI
 - 3.3.1. Hisarlıdağ Kermes meşesi, Tuylu meşe orman kusağı
 - 3.3.2. Hisarlıdağ Macar meşesi, Tuylu meşe orman sahası
4. GÜNEY TRAKYA VE GELİBOLU YARIMADASI ORMAN MINTIKASI
 - 4.1. GELİBOLU YARIMADASI KERMES MEŞESİ, KIZILCAM ALT ORMAN MINTIKASI
 - 4.2. GANOS DAĞI-KORU DAĞI ALT ORMAN MINTIKASI
 - 4.2.1. Ganosdağı-Korudağı kıyı kusağı
 - 4.2.1.1. Evreş ovası Karacalı, Akça kesme sahası
 - 4.2.1.2. Şarköy-Murefite bağ sahası
 - 4.2.2. Ganos dağı - Kuru dağı güneyi Tuylu meşe orman kusağı
 - 4.2.2.1. Korudağı güneyi Tuylu meşe, Kızılcam, Kermes meşesi orman sahası
 - 4.2.2.2. Ganos dağı - Kuru dağı arası Tuylu meşe, Kermes meşesi, Saçlı meşe, Doğu gürgeni orman sahası
 - 4.2.2.3. Ganos dağı güneyi Tuylu meşe, Kalran ardıcı orman sahası
 - 4.2.3. Ganos dağı - Kuru dağı üstü orman kusağı
 - 4.2.3.1. Ganos dağı Saçlı meşe, Mazı meşesi, Macar meşesi orman sahası
 - 4.2.3.2. Kuru dağı Macar meşesi, Kızılcam orman sahası
 - 4.2.3.3. Yerlisu Macar meşesi, Kızılcam, Kermes meşesi orman sahası
 - 4.3. GANOS DAĞI-KORU DAĞI KUZEYİ ALT ORMAN MINTIKASI
 - 4.3.1. Ganos dağı - Kuru dağı kuzeyi Mazı meşesi, Tuylu meşe, Doğu gürgeni orman kusağı
 - 4.3.1.1. Keşan-Malkara arası Kermes meşesi karışan orman sahası
 - 4.3.1.2. Hacı dağ-Malkara-İncecik arası orman sahası
 - 4.3.2. İzzetiye Kermes meşesi, Tuylu meşe, Kalran ardıcı orman kusağı
 - 4.3.3. Sahin-Çoruh meşesi karışan orman sahası

Çizen : M. Doğan Kantarcı